

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

9 juin 2020

PROJET DE LOI

**portant des dispositions fiscales
afin de promouvoir la liquidité et la solvabilité
des entreprises dans le contexte de la lutte
contre les conséquences économiques
de la pandémie de COVID-19**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 55 **1309/ (2019/2020)**:
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

9 juni 2020

WETSONTWERP

**houdende fiscale bepalingen
ter bevordering van de liquiditeit
en solvabiliteit van ondernemingen in het
kader van de bestrijding van de economische
gevolgen van de COVID-19-pandemie**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 55 **1309/ (2019/2020)**:
001: Wetsontwerp.

02449

N° 1 DE MME FONCK

Art. 20

Remplacer l'article 194septies/1, § 1er, proposé par ce qui suit:

“§ 1. Pour l'exercice d'imposition 2019, 2020 ou 2021 correspondant à un exercice comptable clôturé au cours de la période allant du 13 mars 2019 ou 31 décembre 2020, une société peut revendiquer l'exonération temporaire de tout ou partie du résultat de la période imposable en raison des pertes éventuelles supportées au cours de la période imposable suivante qui se rattache, selon le cas, à l'exercice d'imposition 2020, 2021 ou 2022, dans le cadre de la pandémie du COVID-19, dans les limites et aux conditions prévues ci-après.

L'exonération visée à l'alinéa 1er est opérée par la constitution d'une réserve exonérée temporaire qui est déduite du montant total des bénéfices réservés imposables d'une période imposable qui se clôture au cours de la période allant du 13 mars 2019 au 31 décembre 2020.

La réserve exonérée temporaire ne peut être constituée que pour une seule période imposable clôturée dans l'intervalle allant du 13 mars 2019 au 31 décembre 2020.”

Catherine FONCK (cdH)

Nr. 1 VAN MEVROUW FONCK

Art. 20

Het ontworpen artikel 194septies/1, § 1, vervangen als volgt:

“§ 1. Voor het aanslagjaar 2019, 2020 of 2021 dat verband houdt met een boekjaar dat afgesloten werd tussen 13 maart 2019 tot 31 december 2020, kan een vennootschap aanspraak maken op de tijdelijke vrijstelling van het geheel of van een deel van het resultaat van het belastbaar tijdperk vanwege eventuele verliezen die worden geleden in de loop van het volgende belastbaar tijdperk dat verbonden is met, naargelang van het geval, het aanslagjaar 2020, 2021 of 2022, in het kader van de COVID-19-pandemie, binnen de hierna bepaalde grenzen en voorwaarden.

De in het eerste lid bedoelde vrijstelling wordt verleend door de vorming van een tijdelijke vrijgestelde reserve die in mindering wordt gebracht op het totale bedrag van de belastbare gereserveerde winst van een belastbaar tijdperk dat wordt afgesloten in de periode van 13 maart 2019 tot 31 december 2020.

De tijdelijke vrijgestelde reserve mag voor slechts één belastbaar tijdperk dat wordt afgesloten in de periode van 13 maart 2019 tot 31 december 2020 worden gevormd.”

N° 2 DE MME FONCK

Art. 20

Remplacer l'article 194septies/1, § 5, proposé par ce qui suit:

“§ 5. En cas d'exonération sur la base du présent article, le contribuable est tenu de joindre un relevé conforme au modèle arrêté par le Roi, à la déclaration aux impôts sur les revenus, selon le cas, pour les exercices d'imposition 2019 et 2020 ou pour les exercices d'imposition 2020 et 2021 ou pour les exercices d'imposition 2021 et 2022 ou, lorsque la déclaration relative à un ou plusieurs de ces exercices a déjà été introduite au moment de l'entrée en vigueur du présent article, de faire parvenir ce relevé complémentirement à la déclaration au plus tard le 30 novembre 2020 suivant les modalités déterminées par le Roi.”

Catherine FONCK (cdH)

Nr. 2 VAN MEVROUW FONCK

Art. 20

Het ontworpen artikel 194septies/1, § 5, vervangen als volgt:

“§ 5. In geval van vrijstelling op grond van dit artikel moet de belastingplichtige bij de aangifte in de inkomstenbelasting, naargelang van het geval, voor de aanslagjaren 2019 en 2020 of voor de aanslagjaren 2020 en 2021, dan wel voor de aanslagjaren 2021 en 2022, een opgave toevoegen waarvan het model door de Koning wordt vastgelegd of, indien de aangifte met betrekking tot één of meer van deze aanslagjaren op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel al is ingediend, deze opgave samen met de aangifte uiterlijk op 30 november 2020 toezenden volgens de nadere regels bepaald door de Koning.”

N° 3 DE MME FONCK

Art. 29

Dans l'article 194^{quater}/1, § 1er, proposé, remplacer les mots "2022, 2023 ou 2024" par les mots "2022, 2023, 2024 ou 2025".

Catherine FONCK (cdH)

Nr. 3 VAN MEVROUW FONCK

Art. 29

In het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 1, de woorden "2022, 2023 of 2024" vervangen door de woorden "2022, 2023, 2024 of 2025".

N° 4 DE MME FONCK

Art. 29

Apporter les modifications suivantes:

1° dans l'article 194quater/1, § 3, alinéa 1er inséré par l'article 29 du projet de loi, remplacer "de l'exercice comptable clôturé en 2020" par "d'un exercice comptable clôturé entre le 13 mars 2020 et le 31 décembre 2021";

2° remplacer l'alinéa 2 par: *"Au cours de cet intervalle, un seul exercice comptable en perte pourra servir de base au calcul de la réserve de reconstitution. La réserve de reconstitution pouvant être comptabilisée durant trois exercices successifs qui suivent l'exercice comptable en perte choisi par le contribuable, plafonné à 20 millions d'euros."*

JUSTIFICATION

Ce projet de loi permet d'aider les entreprises qui ont été impactées négativement par la pandémie COVID-19. Ces mesures doivent en effet permettre de renforcer leurs liquidités et leur solvabilité.

Cependant, pour certaines entreprises, le texte manque totalement sa cible. En effet, certaines sociétés qui ont souffert de la crise sanitaire ne pourront simplement pas utiliser le mécanisme de carry back ni celui de la réserve de reconstruction car le texte impose l'application du régime à une période qui ne correspond pas, pour certaines d'entre elles, à la période durant laquelle elles ont réellement subi l'impact le plus important lié au Coronavirus.

Ainsi, l'esprit du texte lié au carry back vise à permettre aux sociétés d'exonérer une réserve durant l'année précédant le COVID afin d'exempter d'impôt un montant équivalent à la perte estimée liée au COVID.

Nr. 4 VAN MEVROUW FONCK

Art. 29

In het ontworpen artikel 194quater/1, § 3, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in het eerste lid, de woorden "van het boekjaar in 2020" vervangen door de woorden "van een boekjaar dat wordt afgesloten in de periode van 13 maart 2020 tot 31 december 2021";

2° het tweede lid vervangen door wat volgt: *"In het tijdperk als bedoeld in het eerste lid kan slechts één verliesgevend boekjaar als basis dienen voor de berekening van de wederopbouwreserve. Deze wederopbouwreserve kan in de boekhouding worden opgenomen gedurende drie opeenvolgende boekjaren volgend op het verliesgevend boekjaar naar keuze van de belastingplichtige, met een maximum van 20 miljoen euro."*

VERANTWOORDING

Dit wetsontwerp beoogt de ondernemingen te ondersteunen die te lijden hebben gehad van de COVID-19-pandemie. Deze maatregelen zijn immers bedoeld om hun liquide middelen en hun solvabiliteit op te krikken.

Met betrekking tot sommige ondernemingen schiet dit wetsontwerp zijn doel evenwel los voorbij. Bepaalde vennootschappen die hebben geleden onder de gezondheidscrisis zullen immers gewoon geen aanspraak kunnen maken op de carry-backregeling, noch op de regeling inzake de wederopbouwreserve, want krachtens het ter bespreking voorliggende wetsontwerp moeten die regelingen worden toegepast op een periode die voor sommige van die ondernemingen niet overeenkomt met de periode waarin zij de impact van de coronavirusmaatregelen daadwerkelijk het meest hebben gevoeld.

Volgens de strekking van de carry-backregeling moet de vennootschappen in het jaar voorafgaand aan de COVID-19-pandemie vrijstelling op een gevormde reserve worden verleend, teneinde een belastingvrijstelling toe te kennen ten belope van een bedrag dat overeenkomt met het geraamde verlies als gevolg van het COVID-19-virus.

Cependant, l'article 20 du projet précise que cette exonération s'appliquera au cours d'un exercice comptable clôturé entre le 13 mars 2019 et le 12 mars 2020. Ainsi, prenons l'exemple d'une société clôturant ses comptes le 31 mars de chaque année, selon le texte, elle pourra estimer (constater dans ce cas-ci car la clôture est déjà intervenue) sa perte réalisée au 31 mars 2020 et pourra immuniser un montant équivalent à cette perte pour son bilan clôturé au 31 mars 2019.

Or, une telle société subira de manière bien plus significative la perte liée au Coronavirus au cours de l'exercice comptable qui s'étend du 1er avril 2020 et se clôturant le 31 mars 2021. En effet, le 31 mars 2020 est une date qui se situe après moins de 2 semaines de lockdown tandis que bon nombre d'entreprises resteront fermées encore durant de très nombreuses semaines après cette date et en outre, la perte liée au Coronavirus ne résulte pas uniquement de la période de lockdown, mais aussi de la reprise très lente des activités après la levée du confinement.

Il en va de même pour la réserve de reconstruction qui ne s'applique, conformément à l'art. 29, § 3 du projet de loi, qu'aux sociétés qui ont subi une perte au cours d'un bilan clôturé après le 12 mars 2020.

Ainsi, pour ne pas priver injustement certaines entreprises des avantages de cette mesure, uniquement à cause de la date de clôture de leur bilan, l'auteur souhaite corriger ce texte pour, par exemple, permettre aux entreprises de choisir librement l'année qu'elle estime la plus représentative de sa "perte COVID-19" et ce quelle que soit la date de clôture du bilan entre le 13 mars 2020 et le 31 décembre 2021. Bien entendu cette société n'aura droit qu'à une seule "cartouche", une seule année "carry back" et une seule année de référence pour servir de base à la réserve de reconstruction. Elle aura ainsi le droit d'appliquer ces deux régimes à sa réelle perte COVID.

Cet amendement vise à permettre à toutes les sociétés impactées par la crise actuelle, de bénéficier de ces mesures, et ce, quelle que soit leur date de clôture de bilan.

Catherine FONCK (cdH)

Artikel 20 van het wetsontwerp beoogt evenwel te bepalen dat die vrijstelling zal worden toegepast voor een boekjaar dat wordt afgesloten tussen 13 maart 2019 en 12 maart 2020. Een voorbeeld: een vennootschap sluit haar rekeningen jaarlijks af op 31 maart. Op grond van het ter bespreking voorliggende wetsontwerp zal deze vennootschap het geleden verlies kunnen ramen (in dit geval "vaststellen", aangezien de rekeningen al werden afgesloten) op 31 maart 2020; het van belastingen vrijgestelde bedrag komt overeen met het bedoelde verlies op haar balans die werd afgesloten op 31 maart 2019.

De betrokken vennootschap zal het verlies door de coronacrisis echter veel scherper voelen tijdens het boekjaar dat is begonnen op 1 april 2020 en dat zal worden afgesloten op 31 maart 2021. Amper twee weken vóór 31 maart 2020 is immers de lockdown ingegaan. Tal van ondernemingen zijn nog wekenlang na die datum gesloten gebleven. Het verlies door de coronapandemie zal bovendien niet louter aan de lockdown-periode te wijten zijn, maar ook aan het zeer trage tempo waaraan de activiteiten na de opheffing van de lockdown weer op gang komen.

Hetzelfde geldt voor de wederopbouwreserveregeling: overeenkomstig artikel 29, § 3, van het ter bespreking voorliggende wetsontwerp geldt deze regeling alleen voor de vennootschappen die verlies hebben geleden tijdens een boekjaar dat werd afgesloten na 12 maart 2020.

Teneinde bepaalde ondernemingen niet onterecht de voordelen van deze maatregel te ontfangen louter op grond van de datum waarop hun boekjaar wordt afgesloten, wil de indienster de tekst van het wetsontwerp aanpassen en bijvoorbeeld de onderneming vrij het jaar laten kiezen waarin zij het grootste verlies als gevolg van het COVID-19-virus heeft geleden, ongeacht de afsluitingsdatum (in de periode van 13 maart 2020 tot 31 december 2021). Uiteraard kan de betrokken onderneming slechts eenmaal gebruik maken van die gunst: ze heeft recht op één "carry-backjaar" en op één refertejaar dat als basis voor de wederopbouwreserve kan dienen. Aldus heeft zij het recht deze beide regelingen aan te wenden om haar reële verlies als gevolg van de COVID-19-pandemie weg te werken.

Dit amendement wil bewerkstelligen dat alle vennootschappen die onder de huidige crisis te lijden hebben, aanspraak kunnen maken op deze maatregelen, ongeacht de datum waarop hun boekjaar wordt afgesloten.

N° 5 DE MM. VANDENBROUCKE, BERTELS ET BAYET

Remplacer les articles par ce qui suit:

“Chapitre 2: Déduction de pertes anticipée et crédit d’impôt concernant les pertes de l’année 2020 liées à la crise du COVID-19.

“Art. 2. Les bénéficiaires visés à l’article 24 du Code des impôts sur les revenus 1992 ou profits visés à l’article 27 du même Code, d’un contribuable assujéti à l’impôt des personnes physiques ou les bénéficiaires et profits soumis à l’impôt des non-résidents dans le chef d’un contribuable visé à l’article 227, 1°, du même Code, réalisés ou obtenus au cours d’une période imposable liée à l’exercice d’imposition 2020 peuvent être totalement ou partiellement exonérés en raison de pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l’exercice d’imposition 2021.

Le montant total des bénéfices ou profits exonérés en vertu de l’alinéa 1er est considéré comme un bénéfice ou profit de la période imposable suivante.

Art. 3. La partie des pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l’exercice d’imposition 2021 qui n’a pas pu être exonérée en cas d’absence ou d’insuffisance de revenu imposable pour la période imposable liée à l’exercice d’imposition 2020 donne lieu à l’octroi d’un crédit d’impôt provisoire pour cet exercice d’imposition.

Le crédit d’impôt provisoire octroyé en vertu de l’alinéa 1er est considéré comme un impôt à payer au cours de la période imposable au cours de laquelle la perte professionnelle encourue est déduite.

Le crédit d’impôt n’est pas déductible à titre de frais professionnels.

Le crédit d’impôt provisoire octroyé est égal à la partie des pertes professionnelles mentionnées à l’alinéa 1er multiplié par le plus élevé des deux taux suivants:

Nr. 5 VAN DE HEREN VANDENBROUCKE, BERTELS EN BAYET

De artikelen vervangen als volgt:

“Hoofdstuk 2: Vervroegde verliesaftrek en belastingkrediet in verband met de verliezen van het jaar 2020 als gevolg van de COVID-19-crisis.

“Art. 2. De in artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde winst of de in artikel 27 van hetzelfde Wetboek bedoelde baten van een aan de personenbelasting onderworpen belastingplichtige, dan wel de aan de belasting van niet-inwoners onderworpen winst en baten van een in artikel 227, 1°, van hetzelfde Wetboek bedoelde belastingplichtige die werden behaald of verkregen tijdens een belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2020, kunnen geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld wegens eventuele beroepsverliezen geleden tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021.

Het totaalbedrag van de op grond van het eerste lid vrijgestelde winst of baten wordt beschouwd als winst of baten van het volgende belastbaar tijdperk.

Art. 3. Het gedeelte van de eventueel tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 geleden beroepsverliezen dat niet kon worden vrijgesteld omdat geen dan wel een ontoereikend belastbaar inkomen voorhanden was voor het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2020, geeft aanleiding tot de toekenning van een voorlopig belastingkrediet voor dat aanslagjaar.

Het op grond van het eerste lid toegekende voorlopig belastingkrediet wordt beschouwd als een belasting die dient te worden betaald tijdens het belastbaar tijdperk waarin het geleden beroepsverlies wordt afgetrokken.

Het belastingkrediet is niet aftrekbaar als beroepskosten.

Het toegekende voorlopig belastingkrediet is gelijk aan het gedeelte van de in het eerste lid bedoelde beroepsverliezen, vermenigvuldigd met de hoogste van de volgende twee tarieven:

— le taux de 25 %;

— le taux d'imposition moyen obtenu avant application de l'exonération de pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021.

— Le montant du crédit d'impôt octroyé ne peut pas excéder:

— les charges fixes de l'activité pour laquelle le crédit d'impôt est octroyé;

— cinquante mille euros.

Pour l'application du présent article, constituent des charges fixes les comptes 60 à 65 du Plan comptable minimum normalisé tel que repris dans l'arrêté royal du 21 octobre 2018 portant exécution des articles III.82 à III.95 du Code de droit économique, ou les charges équivalentes à celles-ci reprises dans le dernier état comptable.

Pour bénéficier du crédit d'impôt, la personne physique doit apporter la preuve qu'à la date de la demande, elle n'a pas:

a) d'arriérés auprès de l'Office national de sécurité sociale;

b) de dettes d'impôts fédérales existantes;

c) de dettes existantes en matière de précomptes;

d) de dettes dont la perception et le recouvrement sont assurés en application de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, ayant fait l'objet d'une décision judiciaire portant condamnation à leur paiement coulée en force de chose jugée avant la date de son entrée en vigueur.

— het tarief van 25 %;

— het gemiddelde belastingtarief verkregen vóór toepassing van de vrijstelling van de eventuele verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021.

Het toegekende belastingkrediet mag niet hoger zijn dan:

— de vaste kosten van de activiteit waarvoor het belastingkrediet wordt toegekend;

— vijftigduizend euro.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "vaste kosten" verstaan de rekeningen 60 tot 65 van de Minimumindeling van een algemeen rekeningstelsel als opgenomen in het koninklijk besluit van 21 oktober 2018 tot uitvoering van de artikelen III.82 tot en met III.95 van het Wetboek van Economisch recht, of de daaraan gelijkwaardige kosten die zijn opgenomen in het recentste boekhoudkundige staat.

Om voor het belastingkrediet in aanmerking te komen, moet de natuurlijke persoon het bewijs leveren dat hij op de datum van de aanvraag:

a) geen achterstallen heeft bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

b) geen bestaande federale belastingschulden heeft;

c) geen bestaande schulden inzake voorheffingen heeft;

d) geen schulden heeft waarvan de inning en de invordering worden uitgevoerd met toepassing van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, die voordat die wet in werking is getreden het voorwerp hebben uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot de betaling ervan.

Pour l'application du présent article, les pertes encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 sont censées être déduites en premier lieu.

Art. 4. Les pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 qui sont exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 doivent être en lien avec la crise du coronavirus.

Les pertes liées à la crise du coronavirus visées à l'alinéa précédent sont celles qui résultent d'une baisse du chiffre d'affaires à la suite des mesures corona imposées par le gouvernement belge pendant l'année 2020.

Le montant des pertes visées à l'alinéa précédent ne peut pas excéder vingt millions d'euros.

Art. 5. Il est dû sur la partie de l'impôt qui se rapporte proportionnellement à la différence entre d'une part, le montant de la perte réelle de l'exercice d'imposition 2021 et d'autre part, le montant qui a été exonéré lors de l'exercice d'imposition 2020, un intérêt de retard, calculé conformément à l'article 414 du même Code, à partir du 1er janvier de l'année portant le millésime de l'exercice d'imposition pour lequel l'exonération ou le crédit d'impôt a été accordé.

Art. 6. Le contribuable qui demande l'exonération visée par la présente loi s'engage à ne pas faire usage des bases de taxation forfaitaires visées à l'article 342, § 1er, alinéa 2, du même Code pour la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021.

Art. 7. Les articles 1er à 5 sont applicables aux personnes morales assujetties à l'impôt des sociétés et à l'impôt des non-résidents dans le chef des contribuables visés à l'article 227, 2°, du même Code.

Pour l'application de l'alinéa 1er, la période imposable pendant laquelle les pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 peuvent être exonérées doit correspondre à

Voor de toepassing van dit artikel worden de verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021, geacht eerst te worden afgetrokken.

Art. 4. De eventuele verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 en die in het aanslagjaar 2020 zijn vrijgesteld, moeten verband houden met de coronacrisis.

In voormelde lid bedoelde verliezen die verband houden met de coronacrisis zijn diegene die ontstaan zijn als gevolg van een daling van de omzet naar aanleiding van de corona maatregelen opgelegd door de Belgische regering gedurende het jaar 2020.

Het bedrag van de in voormelde lid bedoelde verliezen mag niet groter zijn dan 20 000 000 miljoen euro.

Art. 5. Op het gedeelte van de belasting dat verhoudingsgewijze betrekking heeft op het verschil tussen het bedrag van de werkelijke beroepsverliezen tijdens het aanslagjaar 2021 en het bedrag dat in het aanslagjaar 2020 werd vrijgesteld, is een overeenkomstig artikel 414 van hetzelfde Wetboek berekende nalatigheidsintrest verschuldigd vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd en waarvoor de vrijstelling of het belastingkrediet werd toegestaan.

Art. 6. De belastingplichtige die om de in deze wet bedoelde vrijstelling verzoekt, verbindt zich ertoe om voor het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 geen gebruik te maken van de in artikel 342, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek bedoelde forfaitaire grondslagen van aanslag.

Art. 7. De artikelen 1 tot 5 zijn van toepassing op de rechtspersonen die zijn onderworpen aan de vennootschapsbelasting en aan de belasting van niet-inwoners als belastingplichtigen bedoeld in artikel 227, 2°, van hetzelfde Wetboek.

Voor de toepassing van het eerste lid moet het belastbaar tijdperk waarin de eventuele tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 geleden verliezen kunnen worden vrijgesteld, overeenstemmen

un exercice comptable clôturé au cours de la période allant du 13 mars 2019 au 12 mars 2020.

Le montant qui est considéré comme un bénéfice de la période imposable suivante correspond au montant qui a été exonéré. Ce montant est adapté au résultat de la fraction suivante:

— au numérateur par la différence entre le taux de 29,58 % et le taux de 25 % et au dénominateur par le taux de 25 % dans le cas où le taux applicable de la période imposable au cours de laquelle le montant exonéré a été constitué était de 29,58 % et le taux applicable de la période imposable au cours de laquelle le montant est considéré comme un bénéfice était de 25 %;

— au dénominateur par la différence entre le taux de 33,99 % et le taux de 29,58 % et au dénominateur par le taux de 29,58 % dans le cas où le taux applicable de la période imposable au cours de laquelle le montant exonéré a été constitué était de 33,99 % et le taux applicable de la période imposable au cours de laquelle le montant est considéré comme un bénéfice était de 29,58 %;

— au dénominateur par la différence entre le taux de 29,58 % et le taux de 20 % et au dénominateur par le taux de 20 % dans le cas où le taux applicable de la période imposable au cours de laquelle le montant exonéré a été constitué était de 29,58 % et le taux applicable de la période imposable au cours de laquelle le montant est considéré comme un bénéfice était de 20 %.

Le crédit d'impôt provisoire octroyé est égal à la partie des pertes mentionnées à l'alinéa 1er multiplié par le plus élevé des deux taux suivants:

— le taux d'imposition qui aurait été appliqué en l'absence d'exonération de pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021;

— 20 %.

met een boekjaar dat werd afgesloten in de periode van 13 maart 2019 tot 12 maart 2020.

Het bedrag dat als winst van het volgende belastbaar tijdperk wordt beschouwd, stemt overeen met het vrijgestelde bedrag. Dat bedrag wordt aangepast aan de uitkomst van de breuk:

— met in de teller het verschil tussen de aanslagvoet van 29,58 % en de aanslagvoet van 25 %, en met in de noemer de aanslagvoet van 25 % ingeval de toepasselijke aanslagvoet van het belastbaar tijdperk waarin het vrijgestelde bedrag is gevormd, 29,58 % bedroeg, en ingeval de toepasselijke aanslagvoet van het belastbaar tijdperk waarin het bedrag als een winst wordt beschouwd, 25 % bedroeg;

— met in de teller het verschil tussen de aanslagvoet van 33,99 % en de aanslagvoet van 29,58 %, en met in de noemer de aanslagvoet van 29,58 % ingeval de toepasselijke aanslagvoet van het belastbaar tijdperk waarin het vrijgestelde bedrag is gevormd, 33,99 % bedroeg, en ingeval de toepasselijke aanslagvoet van het belastbaar tijdperk waarin het bedrag als een winst wordt beschouwd, 29,58 % bedroeg;

— met in de teller het verschil tussen de aanslagvoet van 29,58 % en de aanslagvoet van 20 %, en met in de noemer de aanslagvoet van 20 % ingeval de toepasselijke aanslagvoet van het belastbaar tijdperk waarin het vrijgestelde bedrag is gevormd, 29,58 % bedroeg, en ingeval de toepasselijke aanslagvoet van het belastbaar tijdperk waarin het bedrag als een winst wordt beschouwd, 20 % bedroeg.

Het toegekende voorlopig belastingkrediet is gelijk aan het gedeelte van de eerste lid bedoelde verliezen, vermenigvuldigd met het hoogste van de volgende twee tarieven:

— het belastingtarief dat van toepassing zou zijn geweest zonder de vrijstelling van eventuele verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021;

— 20 %.

Pour bénéficier du crédit d'impôt, la société doit apporter la preuve qu'à la date du 12 mars 2020 soit au moment de la demande, elle n'a pas:

a) d'arriérés auprès de l'Office national de sécurité sociale;

b) de dettes d'impôts fédérales (ou régionales) existantes;

c) de dettes existantes en matière de précomptes.

Le crédit d'impôt octroyé ne peut pas excéder:

- 50 % des fonds propres de la société;*
- les charges fixes de la société;*
- 250 000 euros.*

Pour l'application du présent article, le montant des fonds propres est celui repris dans les derniers comptes annuels approuvés par l'Assemblée générale.

Pour l'application du présent article, constituent des charges fixes les comptes 60 à 65 du Plan comptable minimum normalisé tel que repris dans l'arrêté royal du 21 octobre 2018 portant exécution des articles III.82 à III.95 du Code de droit économique, tels que repris dans les derniers comptes annuels approuvés par l'Assemblée générale.

Art. 8. L'exonération ne peut pas avoir pour effet:

- de reporter la déduction de revenus visés aux articles 202 à 205 du même Code qui auraient été déductibles en l'absence d'une telle exonération;*
- de reporter la déduction de revenus d'innovation visés aux articles 205/1 à 205/4 du même Code*

Om voor het belastingkrediet in aanmerking te komen, moet de vennootschap het bewijs leveren dat zij ofwel op 12 maart 2020, ofwel op de datum van de aanvraag:

a) geen achterstallen heeft bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

b) geen bestaande federale (of gewestelijke) belastingsschulden heeft;

c) geen bestaande schulden inzake voorheffingen heeft.

Het toegekende belastingkrediet mag niet hoger zijn dan:

- 50 % van het eigen vermogen van de vennootschap;*
- de vaste kosten van de vennootschap;*
- 250 000 euro.*

Voor de toepassing van dit artikel komt het eigen vermogen overeen met het bedrag dat is opgenomen in de recentste jaarrekening die is goedgekeurd door de Algemene Vergadering.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "vaste kosten" verstaan de rekeningen 60 tot 65 van de Minimumindeling van een algemeen rekeningenstelsel, als opgenomen in het koninklijk besluit van 21 oktober 2018 tot uitvoering van de artikelen III.82 tot en met III.95 van het Wetboek van Economisch recht, zoals die zijn opgenomen in de recentste jaarrekening die is goedgekeurd door de Algemene Vergadering.

Art. 8. De vrijstelling mag niet leiden:

- tot een uitstel van de aftrek van inkomsten als bedoeld in de artikelen 202 tot 205 van hetzelfde Wetboek die zonder een dergelijke vrijstelling aftrekbaar zouden zijn geweest;*
- tot een uitstel van de aftrek van innovatie-inkomsten als bedoeld in de artikelen 205/1 tot 205/4 van*

qui auraient été déductibles en l'absence d'une telle exonération;

— de reporter la déduction d'investissements qui auraient été déductibles en l'absence d'une telle exonération.

Art. 9. L'exonération ne s'applique pas aux sociétés qui ont effectué durant la période du 12 mars 2020 jusqu'au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition 2021 une acquisition d'actions ou de parts propres, ou une attribution ou distribution de dividendes visée à l'article 18 du même Code, en ce compris les distributions de réserves de liquidation visées aux articles 184quater et 541 du même Code, ou une diminution de capital, en ce compris la diminution de capital visée à l'article 537 du même Code ou toute autre diminution ou distribution de capitaux propres.

Ce régime n'est pas non plus applicable aux sociétés qui, au cours de la période imposable se rattachant à l'exercice d'imposition pour lequel l'exonération visée au paragraphe 1er est revendiquée, entrent dans le champ d'application d'une des dispositions suivantes:

1) les sociétés d'investissement visées aux articles 15 et 271/10 de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, les sociétés d'investissement visées aux articles 190, 195, 285, 288 et 298 de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, les sociétés immobilières réglementées, ainsi que les organismes de financement de pensions visés à l'article 8 de la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle;

2) les sociétés coopératives en participation, en application de la loi du 22 mai 2001 relative à la participation des travailleurs dans le capital des sociétés et à l'établissement d'une prime bénéficiaire pour les travailleurs;

hetzelfde Wetboek die zonder een dergelijke vrijstelling aftrekbaar zouden zijn geweest;

— tot een uitstel van de aftrek van investeringen die zonder een dergelijke vrijstelling aftrekbaar zouden zijn geweest.

Art. 9. De vrijstelling is niet van toepassing op de vennootschappen die in de periode van 12 maart 2020 tot en met de datum van indiening van de aangifte voor het aanslagjaar 2021 zijn overgegaan tot een verkrijging van eigen aandelen, tot een toekenning of uitkering van dividend als bedoeld in artikel 18 van hetzelfde Wetboek, met inbegrip van de uitkering van liquidatiereserves als bedoeld in de artikelen 184quater en 541 van hetzelfde Wetboek, tot een kapitaalvermindering, met inbegrip van een kapitaalvermindering als bedoeld in artikel 537 van hetzelfde Wetboek, of tot enige andere vermindering of uitkering van eigen vermogen.

Deze regeling is evenmin van toepassing op de vennootschappen die tijdens het belastbaar tijdperk van het aanslagjaar waarvoor de in § 1 bedoelde vrijstelling wordt aangevraagd, ressorteren onder het toepassingsgebied van één van de volgende bepalingen:

1) de beleggingsvennootschappen als bedoeld in de artikelen 15 en 271/10 van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvoorwaarden, de beleggingsvennootschappen als bedoeld in de artikelen 190, 195, 285, 288 en 298 van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, de gereguleerde vastgoedvennootschappen, alsook de organismen voor de financiering van pensioenen als bedoeld in artikel 8 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening;

2) de coöperatieve participatievennootschappen, met toepassing van de wet van 22 mei 2001 betreffende de werknemersparticipatie in het kapitaal van de vennootschappen en tot instelling van een winstpremie voor de werknemers;

3) les sociétés de navigation maritime qui sont soumises à l'impôt sur les revenus conformément aux articles 115 à 120 ou à l'article 124 de la loi-programme du 2 août 2002.

Enfin, ce régime n'est pas applicable aux sociétés qui, au cours de la période du 12 mars 2020 jusqu'au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition 2021, soit:

— détiennent une participation directe dans une société établie dans un État qui est repris dans une des listes visées à l'article 307, § 1er/2, du même Code ou un État qui est repris dans la liste visée à l'article 179 de l'arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992;

— ont fait des paiements à des sociétés qui sont établies dans un des États visés au premier tiret, pour autant que ces paiements totalisent au cours de la période imposable un montant d'au moins 100 000 euros, et qu'il n'ait pas été démontré que ces paiements ont été effectués dans le cadre d'opérations réelles et sincères résultant de besoins légitimes de caractère financier ou économique.”

JUSTIFICATION

Nous souhaitons instaurer une première mesure équilibrée visant à soutenir la trésorerie des entreprises par le biais de l'impôt des sociétés, tout en faisant preuve de la prudence nécessaire à l'égard de ses effets budgétaires, qui ne peuvent pas être négligés dans le contexte actuel.

Il convient d'opérer à cet égard une distinction fondamentale entre deux types de mesures.

D'une part, les mesures d'urgence destinées à résoudre la crise de liquidité due à la situation sanitaire actuelle. Ces mesures visent à remédier aux conséquences les plus directes de la crise, mais elles peuvent aussi contribuer à renforcer la solvabilité des acteurs économiques.

D'autre part, les mesures de long terme, qui ne se limitent pas à l'urgence des problèmes de l'année 2020 et qui doivent

3) de zeescheepvaartvennootschappen die zijn onderworpen aan de inkomstenbelasting overeenkomstig de artikelen 115 tot 120 dan wel artikel 124 van de programmawet van 2 augustus 2002.

Ten slotte is deze regeling niet van toepassing op de vennootschappen die in de periode van 12 maart 2020 tot en met de datum van indiening van de aangifte voor het aanslagjaar 2021:

— ofwel een rechtstreekse deelneming aanhouden in een vennootschap die gevestigd is in een Staat die is opgenomen in een van de lijsten waarnaar wordt verwezen in artikel 307, § 1/2 van het hetzelfde Wetboek, of een Staat die is opgenomen in de lijst als bedoeld in artikel 179 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;

— ofwel betalingen hebben gedaan aan vennootschappen die gevestigd zijn in één van de in het eerste streepje bedoelde Staten, voor zover deze betalingen tijdens die belastbare periode in totaal ten minste 100 000 euro bedragen, en niet werd aangetoond dat deze betalingen werden verricht in het kader van werkelijke en oprechte verrichtingen die het gevolg zijn van rechtmatige financiële of economische behoeften.”

VERANTWOORDING

Wij willen een eerste evenwichtige maatregel invoeren om de liquiditeit van de bedrijven te ondersteunen via de vennootschapsbelasting, waarbij rekening wordt gehouden met de noodzakelijk waakzaamheid inzake de budgettaire effecten, die in de huidige context niet over het hoofd mogen worden gezien.

In dit verband dient men een fundamenteel onderscheid te maken tussen twee soorten maatregelen.

Enerzijds noodmaatregelen om de liquiditeitscrisis als gevolg van de huidige gezondheidssituatie aan te pakken. Deze maatregelen zijn bedoeld om de meest directe gevolgen van de crisis tegen te gaan, maar kunnen ook bijdragen aan de versterking van de solvabiliteit van de economische actoren.

Anderzijds maatregelen op lange termijn, die verder gaan dan de urgentie van de problemen van het jaar 2020 en die

tenir compte d'une vision globale des efforts de chacun des acteurs, ainsi que de la politique des autorités publiques, tant aux niveaux des entités fédérées et de l'autorité fédérale qu'aux niveaux européen et international.

La présente proposition de loi relève de la première catégorie de mesures, à savoir les mesures visant à remédier aux problèmes urgents.

À la lumière de ce qui précède, nous souhaitons souligner en premier lieu que nous estimons que l'impôt des sociétés ne peut être l'instrument par excellence pour soutenir les entreprises en difficulté. Cela se justifie par le coût budgétaire immense pour les finances publiques qu'entraîneraient ces mesures d'ordre général. C'est pourquoi il convient de mettre l'accent sur des mesures ciblées, basées tant sur des instruments de financement public – aux niveaux régional et fédéral – que sur une stimulation du système financier privé afin qu'il remplisse pleinement son rôle de dispensateur de crédits.

Depuis que les conséquences catastrophiques de la crise sanitaire pour les entreprises sont connues, d'aucuns évoquent des mesures de soutien basées sur l'impôt des sociétés. Certains secteurs ont ainsi formulé l'idée d'un système de *carry-back* des pertes fiscales. Bien que l'on puisse comprendre l'idée qui sous-tend une telle proposition, il y a lieu d'observer que ce type de mesure ne produira ses effets qu'au moment où l'impôt relatif à l'exercice comptable 2020 sera enrôlé, c'est-à-dire en 2021.

D'autre part, une mesure visant à supprimer l'impôt qui serait dû en 2020 sur les bénéfices de 2019 laisserait sur le carreau toutes les entreprises qui, en 2019 ou au cours des années précédentes, n'ont pas réalisé de bénéfices impossibles (par exemple en raison de gros investissements), mais qui ne pouvaient être considérées comme étant en difficulté avant le début de la crise.

Nous proposons dès lors deux mesures très concrètes qui tiennent compte de la situation d'urgence dans laquelle se trouvent les entreprises en 2020 mais qui visent également à limiter les effets budgétaires au niveau fédéral. Ces mesures sont destinées aux entreprises qui ressentent le plus durement les effets de la crise et ont le plus besoin de capitaux, à savoir les PME:

— la première mesure consiste à instaurer une exonération des pertes estimées relatives à l'année 2020 afin de couvrir les impôts dus sur le bénéfice de l'année 2019. Concrètement,

rekening moeten houden met een globale visie op de inspanningen van elk van de actoren alsmede op het beleid van de Staat, zowel op het niveau van de deelstaten en de Federale Staat als op Europees en internationaal niveau.

Dit wetsvoorstel valt onder de eerste categorie maatregelen, dat wil zeggen maatregelen die bedoeld zijn om onmiddellijke problemen te verlichten.

In het licht van het bovenstaande willen wij in de eerste plaats benadrukken dat wij van mening zijn dat de vennootschapsbelasting niet het instrument bij voorkeur kan zijn voor het verlenen van bijstand aan ondernemingen in moeilijkheden. Dit wordt gerechtvaardigd door de immense budgettaire kosten die maatregelen van algemene aard met zich mee zouden brengen voor de overheidsfinanciën. Daarom moet de nadruk worden gelegd op gerichte maatregelen, zowel door middel van openbare financieringsinstrumenten – op gewestelijk alsmede op federaal niveau – als door het stimuleren van het private financiële systeem om zijn rol als kredietverstrekker ten volle te vervullen.

Sinds de rampzalige gevolgen van de gezondheidscrisis voor bedrijven bekend zijn, zijn er maatregelen genoemd om hen te ondersteunen door middel van de vennootschapsbelasting. Zo hebben sommige sectoren het idee geopperd om een systeem van *carry-back* van fiscale verliezen op te zetten. Hoewel het idee achter een dergelijk voorstel begrijpelijk is, moet worden opgemerkt dat een dergelijke maatregel pas effect zal hebben wanneer de belasting voor het boekjaar 2020, d.w.z. 2021, wordt ingekohierd.

Anderzijds zou een maatregel om de belasting die in 2020 op de winst van 2019 verschuldigd zou zijn, af te schaffen, alle bedrijven op de plank laten liggen die in 2019 of in voorgaande jaren geen belastbare winst hebben gemaakt (bijvoorbeeld vanwege grote investeringen), maar die niet als ongezond mogen worden beschouwd vóór het begin van de crisis.

Wij stellen daarom twee zeer concrete maatregelen voor die rekening houden met de urgentie voor de bedrijven in 2020 maar die ook zorg dragen voor de beperking van de budgettaire effecten voor het federaal niveau. Deze maatregelen zijn gericht op bedrijven die de sterkste effecten ondervinden van de crisis en de grootste nood aan kapitaal hebben: de kmo's:

— de eerste maatregel is de invoering van een vrijstelling voor de geschatte verliezen met betrekking tot het jaar 2020 om de verschuldigde belastingen voor de winst van het jaar

la base imposable de l'exercice comptable 2019 est compensée par les pertes de l'exercice comptable 2020.

Le bénéfice exonéré précité sera ajouté à la base imposable de l'exercice comptable 2021.

Cette première mesure sera intégrée dans ce que l'on appelle la "troisième opération" de l'impôt des sociétés.

— deuxièmement, nous proposons d'accorder un crédit d'impôt aux entreprises qui n'ont pas dû payer d'impôt en 2020 parce qu'elles n'ont pas réalisé de bénéfice en 2019. De cette manière, ces entreprises bénéficient également d'une aide. Ce crédit d'impôt s'entend cependant comme une mesure temporaire permettant à l'entreprise de bénéficier d'une aide financière au moment où elle en a le plus besoin. Le crédit d'impôt ainsi accordé est dès lors temporaire en ce sens qu'il sera considéré comme un impôt qui est dû pendant la période imposable au cours de laquelle la perte subie est déduite.

— la présente proposition permet enfin de rembourser tous les versements anticipés que les entreprises ont effectués au cours du premier trimestre de 2020, juste avant que la crise éclate.

Pour terminer, nous tenons à attirer l'attention sur le caractère temporaire par excellence de ces mesures. Nous considérons qu'elles ne peuvent pas influencer la structure générale du Code des impôts sur les revenus. Il est dès lors souhaitable que celui-ci reste inchangé et que ces mesures soient prévues dans une loi distincte, à laquelle il sera renvoyé utilement dans la déclaration fiscale ainsi que dans une éventuelle législation ultérieure. En ce sens, cette législation ne fera pas partie du Code précité, à l'instar des législations relatives aux bénéfices provenant de la navigation maritime et au traitement fiscal des stock-options par exemple.

Le présent amendement reprend le texte de la proposition de loi n° 55/1312 que nous avons déposée. Nous y avons toutefois apporté les modifications suivantes:

— afin d'encadrer encore plus strictement les répercussions budgétaires potentielles de la mesure, le crédit d'impôt sera plafonné à 50 000 euros pour les personnes physiques et à 250 000 euros pour les sociétés;

— le texte de loi a été précisé en ce qui concerne la définition des pertes éligibles: il s'agit de pertes résultant d'une baisse du chiffre d'affaires intervenue alors que les "mesures

2019 te dekken. Concreet wordt de belastbare basis van het boekjaar 2019 gecompenseerd met de verliezen die betrekking hebben tot het boekjaar 2020.

De bovengenoemde vrijgestelde winst wordt toegevoegd aan de belastbare basis van het boekjaar 2021.

Deze eerste maatregel zal verwerkt worden in wat men de "derde bewerking" van de vennootschapsbelasting noemt.

— ten tweede wordt voorgesteld een belastingkrediet toe te kennen aan bedrijven die in 2020 geen belasting hoefden te betalen omdat er in 2019 geen winst werd gemaakt of die in 2020 grotere geschatte verliezen hebben dan het bedrag van de door hen i.v.m. 2019 verschuldigde belasting. Op deze manier worden ook deze bedrijven geholpen. Dit belastingkrediet is echter bedoeld als een tijdelijke maatregel waardoor de onderneming financiële steun krijgt wanneer zij die het hardst nodig heeft. Het aldus toegekende belastingkrediet is dus tijdelijk, in die zin dat het zal worden beschouwd als een belasting die verschuldigd is tijdens het belastbare tijdperk waarin het geleden verlies wordt afgetrokken.

— dit voorstel maakt het tot slot mogelijk alle voorafbetalingen die de bedrijven in het eerste kwartaal van 2020 hebben gedaan, net voordat de crisis toesloeg, terug te betalen.

Tot slot willen wij de aandacht vestigen op het bij uitstek tijdelijke karakter van deze maatregelen. Wij zijn van mening dat zij de algemene structuur van het Wetboek van de inkomstenbelastingen niet mogen beïnvloeden. Het is dan ook wenselijk om deze laatste intact te laten en deze bepalingen in een aparte wet op te nemen, waar in de belastingaangifte en eventuele latere wetgeving op nuttige wijze naar zal worden verwezen. In die zin zal deze wetgeving buiten het bovenvermelde wetboek blijven, zoals het geval is, bijvoorbeeld, met de wetgeving over de winst uit zeescheepvaart of de fiscale behandeling van de stock options.

Dit amendement neemt de tekst van ons Wetsvoorstel nr 55/1312 over. Er worden echter aan dat voorstel de volgende aanpassingen aangebracht:

— om de potentiële begrotingsimpact van de maatregel nog strenger te omkaderen wordt het belastingkrediet voor de natuurlijke personen tot maximum 50 000 euro beperkt en tot 250 000 euro voor de vennootschappen;

— een verduidelijking in de wettekst wat de definitie van de verliezen die in aanmerking komen betreft: het gaat om verliezen die ontstaan zijn als gevolg van een daling van

corona" imposées par le gouvernement belge durant l'année 2020 étaient en vigueur;

— les pertes estimées qui entrent en ligne de compte pour la compensation des pertes de 2019 et pour le crédit d'impôt ne peuvent dépasser 20 000 000 d'euros.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 1

Un très grand nombre d'entreprises et de travailleurs indépendants ont dû subitement suspendre ou réduire considérablement leurs activités en raison de la propagation et de la lutte contre le coronavirus.

À présent que leurs activités reprennent, ces travailleurs indépendants sont confrontés à des problèmes de liquidités.

C'est pourquoi l'alinéa 1er propose de permettre aux personnes physiques de déjà imputer le résultat négatif attendu pour l'année de revenus 2020 sur l'impôt dû pour l'année de revenus 2019 (exercice d'imposition 2020), ce qui améliorerait leur liquidité.

Cette franchise pour d'éventuelles pertes encourues au cours de l'année de revenus 2020 constitue en fait une déduction anticipée des pertes.

Afin d'éviter toute double déduction (à titre de montant exonéré pour l'exercice d'imposition 2020 et de perte pour l'exercice d'imposition 2021), l'alinéa 2 prévoit que le montant ainsi exonéré constitue un bénéfice ou un profit au cours de l'exercice comptable suivant.

Cela peut être illustré par l'exemple suivant:

Monsieur X (célibataire) doit déclarer à l'impôt des personnes physiques (exercice d'imposition 2020 – revenus de l'année 2019) des revenus nets d'indépendants de 26 000,00 euros. Sur ce montant, il est redevable d'un impôt de 6 834,24 euros (il n'est redevable d'aucune majoration d'impôt). Il n'a pas d'autres revenus.

Suite à la crise du coronavirus, Monsieur X estime que l'exercice d'imposition 2021 (revenus de l'année 2020) va se solder par une perte professionnelle. Il estime que les pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 qui sont exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 en lien avec la crise du coronavirus s'élèvent:

de omzet tijdens de corona maatregelen opgelegd door de Belgische regering gedurende het jaar 2020.

— De geschatte verliezen die in aanmerking komen voor de verrekening van de verliezen van 2019 en voor het belastingkrediet mogen niet hoger dan 20 000 000 euro bedragen.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Art. 1

Een zeer groot aantal bedrijven en zelfstandigen is door de verspreiding en bestrijding van het coronavirus plotseling gedwongen om hun activiteiten op te schorten of aanzienlijk te verminderen.

Wanneer zij hun activiteiten hervatten, hebben deze zelfstandigen nu te maken met liquiditeitsproblemen.

Daarom wordt in het eerste lid voorgesteld om natuurlijke personen de mogelijkheid te bieden om het verwachte negatieve resultaat voor het inkomstenjaar 2020 al te verrekenen met de verschuldigde belasting voor het inkomstenjaar 2019 (aanslagjaar 2020), waardoor hun liquiditeitspositie verbetert.

Deze vrijstelling voor eventuele verliezen in het inkomstenjaar 2020 is in feite een voorwaartse verliesaftrek.

Om dubbele aftrek te voorkomen (als vrijgesteld bedrag in het aanslagjaar 2020 en als beroepsverliezen in het aanslagjaar 2021), is in het tweede lid bepaald dat het bedrag dat aldus is vrijgesteld, een winst of baten in het volgend boekjaar vormt.

Een voorbeeld:

De heer X, ongehuwd, geeft in zijn aangifte voor de personenbelasting (aanslagjaar 2020 – inkomsten van het jaar 2019) 26 000,00 euro aan als netto-inkomsten als zelfstandige. Op dat bedrag moet hij 6 834,24 euro belastingen betalen (hij is geen belastingvermeerdering verschuldigd). Hij heeft geen andere inkomsten.

De heer X denkt dat hij door de coronacrisis een beroepsverlies zal lijden voor het aanslagjaar 2021 (inkomsten van het jaar 2020). De eventuele beroepsverliezen in het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 die ingevolge de coronacrisis tijdens het aanslagjaar 2020 van belastingen zijn vrijgesteld, raamt hij op:

1re hypothèse: 6 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, il doit mentionner dans sa déclaration fiscale relative à l'exercice d'imposition 2020, une exonération de 6 000,00 euros pour pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 (par exemple au code 1633 qui est initialement prévu uniquement pour l'exonération pour passif social en vertu du statut unique).

Cette exonération a pour effet que ses revenus nets d'indépendants s'élèvent à 20 000,00 euros au lieu de 26 000,00 euros.

Sur ce montant, il est redevable d'un impôt de 3 684,46 euros soit un gain de trésorerie de 3 149,78 euros (à savoir 6 834,24 euros – 3 684,46 euros).

2ème hypothèse: 30 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, il doit mentionner dans sa déclaration fiscale relative à l'exercice d'imposition 2020, une exonération de 26 000,00 euros pour pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 (par exemple au code 1633 qui est initialement prévu uniquement pour l'exonération pour passif social en vertu du statut unique).

Cette exonération a pour effet que ses revenus nets d'indépendants s'élèvent à 0,00 euros au lieu de 26 000,00 euros.

Sur ce montant, il n'est redevable d'aucun impôt (ce qui lui procure un gain de trésorerie de 6 834,24 euros).

Comme prévu, l'exercice d'imposition 2021 (revenus de l'année 2020) se solde (avant reprise de l'exonération) par une perte qui correspond au montant initialement estimé.

Ceci a pour effet que le revenu imposable pour l'exercice d'imposition 2021 sera le suivant:

1re hypothèse:

Compte tenu:

— du bénéfice antérieurement exonéré qui devient imposable à concurrence de 6 000,00 euros;

— de la déduction des pertes professionnelles de l'exercice de 6 000,00 euros;

eerste veronderstelling: 6 000,00 euro.

In dit geval moet hij in zijn belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 6 000,00 euro vermelden wegens eventuele beroepsverliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (bijvoorbeeld naast code 1633, die oorspronkelijk alleen bedoeld is voor de vrijstelling voor sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut).

Als gevolg van die vrijstelling bedragen zijn nettoinkomsten als zelfstandige niet langer 26 000,00 euro, maar 20 000,00 euro.

Op dat bedrag is hij een belasting verschuldigd van 3 684,46 euro, wat hem een voordeel van 3 149,78 euro oplevert (6 834,24 euro min 3 684,46 euro).

tweede veronderstelling: 30 000,00 euro.

In dit geval moet hij in zijn belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 26 000,00 euro vermelden wegens eventuele verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (bijvoorbeeld naast de code 1633, die oorspronkelijk alleen bedoeld is voor de vrijstelling voor sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut).

Als gevolg van die vrijstelling bedragen zijn nettoinkomsten als zelfstandige niet langer 26 000,00 euro, maar 0,00 euro.

Op dat bedrag is hij geen belasting verschuldigd (wat hem een voordeel van 6 834,24 euro oplevert).

Zoals voorzien, sluit de heer X het aanslagjaar 2021 (inkomsten van het jaar 2020) (vóór inaanmerkingneming van de vrijstelling) af met beroepsverliezen ten belope van het initieel geraamde bedrag.

Daardoor bedraagt zijn belastbaar inkomen voor het aanslagjaar 2021:

eerste veronderstelling:

Rekening houdend met:

— het eerder vrijgestelde voordeel van 6 000,00 euro dat belastbaar wordt gesteld;

— de aftrek van de beroepsverliezen voor het aanslagjaar ten belope van 6 000,00 euro;

le revenu net d'indépendant imposable s'élève à 0,00 euros.

2e hypothèse:

Compte tenu:

— du bénéfice antérieurement exonéré qui devient imposable à concurrence de 26 000,00 euros;

— de la déduction des pertes professionnelles de l'exercice de 30 000,00 euros;

le revenu net d'indépendant imposable s'élève à un montant négatif de 4 000,00 euros (voir toutefois l'article 3 de cette loi pour l'éventuel octroi d'un crédit d'impôt).

Art. 2

Si la personne physique concernée ne peut compenser entièrement ou partiellement le résultat négatif attendu pour l'année de revenus 2020 avec l'impôt dû pour l'année de revenus 2019 (exercice d'imposition 2020), il est proposé de lui accorder un crédit d'impôt provisoire.

Ce crédit d'impôt est égal au montant des pertes professionnelles estimées pour l'année de revenus 2020 multiplié par le plus élevé des deux taux suivants:

— le taux de 25 % ou le taux d'imposition moyen obtenu avant application de l'exonération de pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021.

La réduction d'impôt pour pertes professionnelles éventuelles encourues durant l'année de revenus 2020 constitue, en fait, une avance sur la déduction de pertes professionnelles à venir.

Pour éviter un double avantage (crédit d'impôt au cours de l'exercice d'imposition 2020 et déduction pour perte au moment où la perte est déduite), l'alinéa 2 prévoit que le crédit d'impôt provisoire accordé est considéré comme un impôt dû durant la période imposable au cours de laquelle la perte est déduite.

Cela peut être illustré par l'exemple suivant:

Monsieur X (célibataire) doit déclarer à l'impôt des personnes physiques (exercice d'imposition 2020 – revenus de l'année 2019) des revenus nets d'indépendants de 26 000,00

bedraagt zijn belastbaar netto-inkomen als zelfstandige 0,00 euro.

Tweede veronderstelling:

Rekening houdend met:

— het eerder vrijgestelde voordeel van 26 000,00 euro dat belastbaar wordt gesteld;

— de aftrek van de beroepsverliezen voor het aanslagjaar ten belope van 30 000,00 euro,

bedraagt het belastbaar netto-inkomen als zelfstandige –4 000,00 euro (zie echter artikel 3 van deze wet voor de mogelijke toekenning van een belastingskrediet).

Art. 2

Indien de betrokkene natuurlijke persoon het verwachte negatieve resultaat voor het inkomstenjaar 2020 niet geheel of gedeeltelijk zou kunnen verrekenen met de verschuldigde belasting voor het inkomstenjaar 2019 (aanslagjaar 2020), wordt voorgesteld hem een voorlopige belastingkrediet toe te kennen.

Het belastingkrediet wordt verkregen door het deel van de geschatte verliezen in het inkomstenjaar 2020 met het hoogste van de volgende twee percentages te vermenigvuldigen:

— 25 % of het gemiddelde belastingtarief dat wordt verkregen vóór toepassing van de vrijstelling voor geschatte verliezen in het belastbare tijdperk met betrekking tot het aanslagjaar 2021.

Deze belastingkorting voor voorwaardelijke verliezen in het inkomstenjaar 2020 is in feite een voorschot op de toekomstige verliesaftrek.

Om een dubbel voordeel te voorkomen (als belastingkrediet in het aanslagjaar 2020 en als aftrek voor verlies op het moment dat het verlies in mindering wordt gebracht), is in lid 2 bepaald dat het voorlopige belastingkrediet dat is toegekend, wordt beschouwd als een belasting die verschuldigd is in het belastbare tijdperk waarin het verlies wordt afgetrokken.

Een voorbeeld:

De heer X, ongehuwd, geeft in zijn aangifte voor de personenbelasting (aanslagjaar 2020 – inkomsten van het jaar 2019) 26 000,00 euro aan als netto-inkomsten als zelfstandige. Op

euros. Sur ce montant, il est redevable d'un impôt de 6 834,24 euros (il n'est redevable d'aucune majoration d'impôt). Il n'a pas d'autres revenus. Le taux moyen d'imposition est de 24,34 %.

Suite à la crise du coronavirus, Monsieur X estime que l'exercice d'imposition 2021 (revenus de l'année 2020) va se solder par une perte professionnelle. Il estime que les pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 qui sont exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 en lien avec la crise du coronavirus s'élèvent à 30 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, il doit mentionner dans sa déclaration fiscale relative à l'exercice d'imposition 2020, une exonération de 26 000,00 euros pour pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 (par exemple au code 1633 qui est initialement prévu uniquement pour l'exonération pour passif social en vertu du statut unique).

Cette exonération a pour effet que ses revenus nets d'indépendants s'élèvent à 0,00 euros au lieu de 26 000,00 euros.

Sur ce montant, il est redevable d'aucun impôt (ce qui lui procure un gain de trésorerie de 6 834,24 euros).

Pour la partie qu'il n'a pas pu déduire (4 000,00 euros), il a droit à un crédit d'impôt qui s'élève à de 1 000,00 euros (4 000,00 euros multiplié par 25 %). Ce crédit pourrait par exemple être mentionné au Code 1759 de la déclaration qui est initialement prévu pour le montant imputable du crédit d'impôt visé à l'article 289bis du Code des impôts sur les revenus 1992.

Comme prévu, l'exercice d'imposition 2021 (revenus de l'année 2020) se solde par une perte professionnelle qui correspond au montant initialement estimé.

Compte tenu:

— du bénéfice antérieurement exonéré qui devient imposable à concurrence de 26 000,00 euros;

— de la déduction des pertes professionnelles de l'exercice de 30 000,00 euros;

le revenu net d'indépendant imposable s'élève à un montant négatif de 4 000,00 euros.

L'exercice d'imposition 2022 (revenus de l'année 2021) se solde (avant déduction des pertes professionnelles

dat bedrag moet hij 6 834,24 euro belastingen betalen (hij is geen belastingvermeerdering verschuldigd). Hij heeft geen andere inkomsten. De gemiddelde aanslagvoet bedraagt 24,34 %.

De heer X denkt dat hij door de coronacrisis een beroepsverlies zal lijden voor het aanslagjaar 2021 (inkomsten van het jaar 2020). De eventuele verliezen in het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 die ingevolge de coronacrisis tijdens het aanslagjaar 2020 van belastingen zijn vrijgesteld, raamt hij op 30 000,00 euro.

In dat geval moet hij in zijn belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 26 000,00 euro vermelden wegens eventuele verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (bijvoorbeeld naast code 1633, die oorspronkelijk alleen bedoeld is voor de vrijstelling voor sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut).

Als gevolg van die vrijstelling bedragen zijn nettoinkomsten als zelfstandige niet langer 26 000,00 euro, maar 0,00 euro.

Op dat bedrag is hij geen belasting verschuldigd, wat hem een voordeel van 6 834,24 euro oplevert.

Voor het niet-aftrekbare gedeelte (4 000,00 euro) heeft hij recht op een belastingkrediet van 1 000,00 euro (4 000,00 euro x 25 %). Dit belastingkrediet zou hij kunnen vermelden bijvoorbeeld naast code 1759 van de aangifte, die oorspronkelijk bedoeld is voor het verrekenbaar bedrag van het belastingkrediet als bedoeld in artikel 289bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Zoals voorzien, sluit de heer X het aanslagjaar 2021 (inkomsten van het jaar 2020) af met een beroepsverlies dat overeenkomt met het initieel geraamde bedrag.

Rekening houdend met:

— het eerder vrijgestelde voordeel van 26 000,00 euro dat belastbaar wordt gesteld;

— de aftrek van de beroepsverliezen voor het aanslagjaar ten belope van 30 000,00 euro,

bedraagt zijn belastbaar netto-inkomen als zelfstandige aldus -4 000,00 euro.

Hij sluit het aanslagjaar 2022 (inkomsten van het jaar 2021) (vóór aftrek van de eerdere beroepsverliezen en met

antérieures et reprise de l'exonération) par un revenu net d'indépendant de 3 000,00 euros.

Le solde des pertes déductibles sur les périodes imposables ultérieures s'élève à 1 000 euros (4 000,00 euros – 3 000,00 euros).

Cependant, Monsieur X est redevable d'un montant d'impôt équivalent au crédit d'impôt octroyé lors de l'exercice d'imposition 2020. Pour l'exercice d'imposition, ce montant est de 750 euros à savoir 1 000 euros multiplié par 3 000,00 euros divisé par 4 000,00 euros.

Le solde du crédit d'impôt (à savoir 250 euros) devra être remboursé au moment de la déduction de la perte professionnelle de 1 000 euros.

Les sommes dues (750 et 250 euros) ne sont pas déductibles à titre de frais professionnels pour les exercices d'imposition concernés.

Art. 3

Cet article dispose que les pertes éventuelles exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 doivent être encourues au cours de l'exercice d'imposition 2021.

Pour éviter que cette réglementation soit appliquée à des entreprises non touchées par la crise du coronavirus, il est précisé que les pertes doivent être en lien avec celle-ci.

Cet article vise à exclure automatiquement du bénéfice de la mesure toutes les sociétés dont les activités n'ont pas été affectées par la crise sanitaire, notamment à la suite de la quarantaine imposée par les autorités. Toutes les sociétés dites de gestion ou de patrimoine n'exerçant pas d'activités commerciales ou industrielles réellement affectées par la quarantaine sont dès lors exclues du champ d'application de la loi proposée.

Il appartiendra au contribuable de démontrer le lien entre la perte estimée et la crise du coronavirus.

Art. 4

Cet article dispose que si la perte réelle est inférieure au montant pour lequel l'exonération a été demandée, un intérêt de retard est dû sur la partie de l'impôt qui se rapporte à la différence entre, d'une part, le montant de la perte réelle de

inaanmerkingneming van de vrijstelling) af met een netto-inkomen als zelfstandige van 3 000,00 euro.

Het saldo van de aftrekbare verliezen over de latere belastbare tijdperken bedraagt 1 000 euro (4 000,00 euro – 3 000,00 euro).

Niettemin is de heer X belastingen verschuldigd ten belope van het belastingkrediet dat hem werd toegestaan voor het aanslagjaar 2020. Die belasting bedraagt voor het aanslagjaar 750 euro (1 000 euro * 3 000,00 euro, gedeeld door 4 000,00 euro).

Het belastingkreditsaldo (250 euro) zal moeten worden terugbetaald bij de aftrek van het beroepsverlies van 1 000 euro.

De verschuldigde bedragen (750 euro en 250 euro) kan de heer X voor de betrokken aanslagjaren niet als beroepskosten aftrekken.

Art. 3

Dit artikel bepaalt dat eventuele verliezen die in het aanslagjaar 2020 worden vrijgesteld, betrekking moeten hebben op verliezen die in het aanslagjaar 2021 worden geleden.

Om te voorkomen dat deze regeling wordt toegepast op bedrijven die niet door de coronavirus crisis worden getroffen, wordt bepaald dat de verliezen in verband moeten worden gebracht met de coronavirus crisis.

Dit artikel heeft tot doel alle vennootschappen waarvan de activiteiten niet door de gezondheidscrisis worden getroffen, met name als gevolg van de door de overheid opgelegde quarantaine, automatisch uit te sluiten van de toepassing van de maatregel. Alle zogenaamde beheers-, patrimonium- of vermogensholdings, maar zonder commerciële of industriële activiteiten die werkelijk door de quarantaine worden beïnvloed, zijn daarom uitgesloten van het toepassingsgebied van deze wet.

Het is aan de belastingplichtige om het verband van de geschatte beroepsverliezen met de coronavirus crisis te bewijzen.

Art. 4

Dit artikel bepaalt dat indien de werkelijke beroepsverliezen lager zijn dan het bedrag waarvoor de vrijstelling is aangevraagd, nalatigheidsintresten verschuldigd zijn over het deel van de belasting dat betrekking heeft op het verschil tussen

l'exercice d'imposition 2021 et, d'autre part, le montant qui a été exonéré et/ou qui a donné lieu à un crédit d'impôt lors de l'exercice d'imposition 2020.

Cet intérêt de retard est dû à partir du 1er janvier de l'exercice d'imposition pour lequel l'exonération et/ou le crédit d'impôt a été accordée.

Ceci peut être illustré par l'exemple suivant:

Monsieur X (célibataire) doit déclarer à l'impôt des personnes physiques (exercice d'imposition 2020 – revenus de l'année 2019) des revenus nets d'indépendants de 26 000,00 euros. Sur ce montant, il est redevable d'un impôt de 6 834,24 euros (il n'est redevable d'aucune majoration d'impôt). Il n'a pas d'autres revenus. Le taux moyen d'imposition est de 24,34 %.

Suite à la crise du coronavirus, Monsieur X estime que l'exercice d'imposition 2021 (revenus de l'année 2020) va se solder par une perte professionnelle. Il estime que les pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 qui sont exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 en lien avec la crise du coronavirus s'élèvent à 30 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, il doit mentionner dans sa déclaration fiscale relative à l'exercice d'imposition 2020, une exonération de 26 000,00 euros pour pertes éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 (par exemple au code 1633 qui est initialement prévu uniquement pour l'exonération pour passif social en vertu du statut unique).

Cette exonération a pour effet que ses revenus nets d'indépendants s'élèvent à 0,00 euros au lieu de 26 000,00 euros.

Sur ce montant, il est redevable d'aucun impôt, ce qui lui procure un gain de trésorerie de 6 834,24 euros.

Pour la partie qu'il n'a pas pu déduire (4 000,00 euros), il a droit à un crédit d'impôt qui s'élève à de 1 000,00 euros (4 000,00 euros multiplié par 25 %).

L'exercice d'imposition 2021 (revenus de l'année 2020) se solde par une perte professionnelle qui ne correspond pas au montant initialement estimé. Cette perte professionnelle s'élève à 20 000,00 euros.

enerzijds het bedrag van de werkelijke beroepsverliezen in het aanslagjaar 2021 en anderzijds het bedrag dat in het aanslagjaar 2020 is vrijgesteld.

Deze nalatigheidsintresten zijn verschuldigd vanaf 1 januari van het aanslagjaar waarvoor de vrijstelling werd toegekend.

Een voorbeeld:

De heer X, ongehuwd, geeft in zijn aangifte voor de personenbelasting (aanslagjaar 2020 – inkomsten van het jaar 2019) 26 000,00 euro aan als netto-inkomsten als zelfstandige. Op dat bedrag moet hij 6 834,24 euro belastingen betalen (hij is geen belastingvermeerdering verschuldigd). Hij heeft geen andere inkomsten. De gemiddelde aanslagvoet bedraagt 24,34 %.

De heer X denkt dat hij door de coronacrisis een beroepsverlies zal lijden voor het aanslagjaar 2021 (inkomsten van het jaar 2020). De eventuele beroepsverliezen in het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 die ingevolge de coronacrisis tijdens het aanslagjaar 2020 van belastingen zijn vrijgesteld, raamt hij op 30 000,00 euro.

In dit geval moet hij in zijn belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 26 000,00 euro vermelden wegens eventuele verliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (bijvoorbeeld naast code 1633, die oorspronkelijk alleen bedoeld is voor de vrijstelling voor sociaal passief ingevolge het eenheidsstatuut).

Als gevolg van die vrijstelling bedragen zijn nettoinkomsten als zelfstandige niet langer 26 000,00 euro, maar 0,00 euro.

Op dat bedrag is hij geen belasting verschuldigd, wat hem een voordeel van 6 834,24 euro oplevert.

Voor het niet-aftekbare gedeelte (4 000,00 euro) heeft hij recht op een belastingkrediet van 1 000 euro (4 000,00 euro * 25 %).

Hij sluit het aanslagjaar 2021 (inkomsten van het jaar 2020) af met een beroepsverlies dat niet overeenstemt met het initieel geraamde bedrag. Dat beroepsverlies bedraagt 20 000,00 euro.

Ceci a pour effet, que:

Compte tenu:

— du bénéfice antérieurement exonéré qui devient imposable à concurrence de 26 000,00 euros;

— de la déduction des pertes professionnelles de l'exercice 20 000,00 euros;

le revenu net d'indépendant imposable s'élève à 6 000,00 euros.

Monsieur X est également redevable du crédit d'impôt octroyé lors de l'exercice d'imposition 2020, à savoir 1 000 euros.

Tant sur l'impôt qui résulte du revenu imposable de 6 000,00 euros que sur le crédit d'impôt à payer de 1 000 euros, un intérêt de retard, calculé conformément à l'article 414 du Code des impôts sur les revenus 1992 est dû à partir du 1er janvier 2020, c'est-à-dire l'année portant le millésime de l'exercice d'imposition pour lequel l'exonération ou le crédit d'impôt a été accordé.

Art. 5

Étant donné que la déduction des pertes n'est pas admise lorsque la base de taxation est fixée à l'aide d'un forfait, l'exonération ne pourra logiquement pas s'appliquer aux contribuables ayant recours au forfait pour l'année de revenus 2020.

Il est donc prévu que le contribuable qui demande l'exonération pour l'année de revenus 2019 (exercice d'imposition 2020) s'engage à ne pas faire usage des bases de taxation forfaitaires pour l'année de revenus 2020.

Art. 6

L'article 6 dispose que les articles 1er à 4 s'appliquent également aux sociétés.

L'article 6, alinéa 2, dispose que l'exonération s'applique aux périodes imposables clôturées entre le 13 mars 2019 et le 12 mars 2020, date à laquelle les mesures de lutte contre la propagation du virus COVID-19 ont été annoncées.

L'alinéa 3 prévoit une augmentation du montant initialement exonéré qui sera imposable si cette mesure a pour effet de

Rekening houdend met:

— het eerder vrijgestelde voordeel van 26 000,00 euro dat belastbaar wordt gesteld;

— de aftrek van de beroepsverliezen voor het aanslagjaar ten belope van 20 000,00 euro;

bedraagt zijn belastbaar netto-inkomen als zelfstandige aldus 6 000,00 euro.

Tevens is de heer X het belastingkrediet van 1 000 euro dat hem voor het aanslagjaar 2020 werd toegestaan, verschuldigd.

Zowel op de belasting op het belastbaar inkomen van 6 000,00 euro als op het belastingkrediet van 1 000 euro is nalatigheidsintrest verschuldigd, berekend overeenkomstig artikel 414 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Die intrest wordt aangerekend vanaf 1 januari 2020, zijnde het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de vrijstelling of het belastingkrediet werd toegestaan.

Art. 5

Aangezien er geen aftrek voor verliezen wordt aanvaard wanneer de belastbare grondslag wordt bepaald aan de hand van een forfait, kan de vrijstelling logischerwijze niet worden toegepast door belastingplichtigen die het forfait voor het inkomstenjaar 2020 zouden gebruiken.

Daarom moet de belastingplichtige die de vrijstelling voor het inkomstenjaar 2019 (aanslagjaar 2020) aanvraagt, zich er ook toe verbinden geen gebruik te maken van de forfaitaire belastbare grondslag voor het inkomstenjaar 2020.

Art. 6

Artikel 6 bepaalt dat de artikelen 1 tot en met 4 ook van toepassing zijn op vennootschappen.

In artikel 6, tweede lid, is bepaald dat de vrijstelling geldt voor belastbare tijdperken die zijn afgesloten tussen 13 maart 2019 en 12 maart 2020, d.w.z. de datum waarop maatregelen tegen de verspreiding van het COVID-19-virus zijn aangekondigd.

Het derde lid voorziet in een verhoging van het oorspronkelijk vrijgestelde bedrag dat belastbaar wordt indien deze

transférer le “revenu imposable” vers une période imposable à laquelle un taux inférieur s’applique.

Art. 7

L’objectif de la présente proposition de loi est de permettre aux entreprises de déduire, dès l’exercice d’imposition 2020, le résultat négatif attendu de la période imposable suivante afin d’améliorer leur liquidité.

L’exonération d’une partie des bénéfices pourra entraîner un remboursement de l’impôt dû et d’une partie ou de la totalité des avances payées, ou une réduction du crédit d’impôt.

Cet objectif ne sera pas atteint s’il apparaît que cette exonération se substitue à des “postes de déduction” qui peuvent être reportés à la période imposable suivante en cas d’absence ou d’insuffisance de bénéfices.

Ceci peut être illustré par les exemples suivants:

Exemple 1er

La société X, PME au sens du Code des sociétés et des associations (qui clôture ses comptes le 31 décembre) doit déclarer à l’impôt des sociétés (exercice d’imposition 2020 – bilan clôturé le 31 décembre 2019) une base imposable de 26 000,00 euros.

Suite à la crise du coronavirus, la société X estime que l’exercice d’imposition 2021 (exercice comptable 2020) va se solder par une perte professionnelle. Elle estime que les pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l’exercice d’imposition 2021 qui sont exonérées lors de l’exercice d’imposition 2020 en lien avec la crise du coronavirus s’élèvent à 6 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, la société doit mentionner, dans sa déclaration fiscale relative à l’exercice d’imposition 2020, une exonération de 6 000,00 euros pour pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l’exercice d’imposition 2021 (au code 1605 “autres éléments non imposables”).

Cette déduction a pour effet que sa base imposable s’élève à 20 000,00 euros au lieu de 26 000,00 euros.

Lors de l’exercice d’imposition 2021, la société X devra reprendre au code 1218 la somme 6 000,00 euros.

maatregel tot gevolg zou hebben gehad dat “belastbaar inkomen” zou zijn overgeheveld naar een belastbaar tijdperk waarin een lager tarief van toepassing is.

Art. 7

Het doel van het wetsvoorstel is om bedrijven de mogelijkheid te bieden om reeds vanaf het aanslagjaar 2020 het verwachte negatieve resultaat van het volgende belastbare tijdperk af te trekken om hun liquiditeit te verbeteren.

Door een deel van de winst vrij te stellen, kunnen de verschuldigde belasting en sommige of alle betaalde voorschotten worden terugbetaald of moet een lager belastingtegoed worden betaald.

Het doel zou niet worden bereikt als zou blijken dat deze vrijstelling in de plaats komt van “aftrekposten” die naar het volgende belastbare tijdperk kunnen worden overgedragen in geval van afwezigheid of ontoereikendheid van de winst.

Enkele voorbeelden:

Voorbeeld 1

Vennootschap X – een kmo in de zin van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (die haar jaarrekening afsluit op 31 december) – geeft in haar aangifte voor de vennootschapsbelasting (aanslagjaar 2020, jaarrekening afgesloten op 31 december 2019) 26 000,00 euro aan als belastinggrondslag.

Vennootschap X denkt voor het aanslagjaar 2021 (boekjaar 2020) een beroepsverlies te zullen lijden als gevolg van de coronacrisis. De eventuele beroepsverliezen in het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 die ingevolge de coronacrisis tijdens het aanslagjaar 2020 van belastingen zijn vrijgesteld, worden op 6 000,00 euro geraamd.

In dit geval moet de vennootschap in haar belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 6 000,00 euro vermelden wegens eventuele beroepsverliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (naast code 1605 “Andere niet-belastbare bestanddelen”).

Als gevolg van die vrijstelling bedraagt de belastinggrondslag niet langer 26 000,00 euro maar 20 000,00 euro.

Tijdens het aanslagjaar 2021 zal vennootschap X naast code 1218 het bedrag van 6 000,00 euro moeten vermelden.

La base imposable pour l'exercice d'imposition 2021 s'élève à 0,00 euros

Exemple 2

La société X, qui n'est pas une PME au sens du Code des sociétés et des associations (qui clôture ses comptes le 31 décembre) doit déclarer à l'impôt des sociétés (exercice d'imposition 2020 – bilan clôturé le 31 décembre 2019) une base imposable de 34 000,00 euros. Cette base imposable est soumise au taux de 29,58 %.

Suite à la crise du coronavirus, la société X estime que l'exercice d'imposition 2021 (exercice comptable 2020) va se solder par une perte professionnelle. Elle estime que les pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 qui sont exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 en lien avec la crise du coronavirus s'élèvent à 18 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, elle doit mentionner dans sa déclaration fiscale relative à l'exercice d'imposition 2020, une exonération de 18 000,00 euros pour pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 (au code 1605 "autres éléments non imposables").

Cette déduction a pour effet que sa base imposable s'élève à 16 000,00 euros au lieu de 34 000,00 euros.

Lors de l'exercice d'imposition 2021, la société X devra reprendre au code 1218 la somme de 21 297,60 euros, résultat du calcul suivant: 18 000,00 euros * (1 + 18,32 %).

Le pourcentage de 18,32 % correspond au résultat de la fraction suivante: au numérateur par la différence entre le taux de 29,58 % et le taux de 25 % et au dénominateur par le taux de 25 %.

Exemple 3

La société X, PME au sens du Code des sociétés et des associations (qui clôture ses comptes le 31 décembre) doit déclarer à l'impôt des sociétés (exercice d'imposition 2020 – bilan clôturé le 31 décembre 2019) une base imposable de 116 000,00 euros.

Suite à la crise du coronavirus, la société X estime que l'exercice d'imposition 2021 (exercice comptable 2020) va

De belastinggrondslag voor het aanslagjaar 2021 bedraagt 0,00 euro.

Voorbeeld 2

Vennootschap X – geen kmo in de zin van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (die haar jaarrekening afsluit op 31 december) – geeft in haar aangifte voor de vennootschapsbelasting (aanslagjaar 2020 – jaarrekening afgesloten op 31 december 2019) 34 000,00 euro aan als belastinggrondslag. Op die belastinggrondslag is de aanslagvoet van 29,58 % van toepassing.

Vennootschap X denkt dat voor het aanslagjaar 2021 (boekjaar 2020) beroepsverliezen te zullen lijden als gevolg van de coronacrisis. De eventuele beroepsverliezen in het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 die ingevolge de coronacrisis tijdens het aanslagjaar 2020 van belastingen zijn vrijgesteld, worden op 18 000,00 euro geraamd.

In dit geval moet de vennootschap in haar belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 18 000,00 euro vermelden wegens eventuele beroepsverliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (naast code 1605 "Andere niet-belastbare bestanddelen").

Als gevolg van die vrijstelling bedraagt de belastinggrondslag niet langer 34 000,00 euro, maar 16 000,00 euro.

Tijdens het aanslagjaar 2021 zal vennootschap X naast code 1218 het bedrag van 21 297,60 euro moeten vermelden, als uitkomst van deze berekening: 18 000,00 euro * (1 + 18,32 %).

Het percentage van 18,32 % stemt overeen met de uitkomst van de breuk met in de teller het verschil tussen de aanslagvoet van 29,58 % en de aanslagvoet van 25 %, en met in de noemer de aanslagvoet van 25 %.

Voorbeeld 3

Vennootschap X – een kmo in de zin van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (die haar jaarrekening afsluit op 31 december) – geeft in haar aangifte voor de vennootschapsbelasting (aanslagjaar 2020 – jaarrekening afgesloten op 31 december 2019) 116 000,00 euro aan als belastinggrondslag.

Vennootschap X denkt voor het aanslagjaar 2021 (boekjaar 2020) een beroepsverlies te zullen lijden als gevolg van de

se solder par une perte professionnelle. Elle estime que les pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 qui sont exonérées lors de l'exercice d'imposition 2020 en lien avec la crise du coronavirus s'élèvent à 26 000,00 euros.

Dans cette hypothèse, elle doit mentionner dans sa déclaration fiscale relative à l'exercice d'imposition 2020, une exonération de 26 000,00 euros pour pertes professionnelles éventuelles encourues au cours de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2021 (au code 1605 "autres éléments non imposables").

Cette déduction a pour effet que sa base imposable s'élève à 90 000,00 euros au lieu de 116 000,00 euros.

Si sa base imposable est inférieure à 100 000,00 euros, la société X devra, lors de l'exercice d'imposition 2021, reprendre au code 1218 la somme de 33 664,00 euros à savoir $10\,000,00 + 16\,000,00 \cdot (1 + 47,90\%)$.

Le pourcentage de 47,90 % correspond au résultat de la fraction suivante: au numérateur par la différence entre le taux de 29,58 % et le taux de 20 % et au dénominateur par le taux de 20 %.

Art. 8

La loi proposée ne s'appliquera pas aux entreprises soumises à un régime fiscal spécial, qui ne relèvent pas de secteurs susceptibles d'être directement touchés par la crise (fonds d'investissement) ou qui bénéficient d'un régime fiscal propre (navigation maritime).

De même, conformément à ce qui est déjà prévu au sujet des avantages accordés par la loi du ... 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19, les entreprises qui entretiennent des liens avec des paradis fiscaux sont également exclues du bénéfice de cette loi.

JUSTIFICATION DE LA SUPPRESSION DU CHAPITRE 4

Il n'est pas opportun de prendre des mesures visant à prévoir des exonérations fiscales générales pour les années 2021 et suivantes. De telles mesures doivent être prises dans le cadre d'un plan de relance global et non de manière précipitée, étant donné qu'elles auraient des conséquences budgétaires très importantes et des effets concrets incertains pour les entreprises en difficulté.

coronacrisis. De eventuele beroepsverliezen in het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 die ingevolge de coronacrisis tijdens het aanslagjaar 2020 van belastingen zijn vrijgesteld, worden op 26 000,00 euro geraamd.

In dit geval moet de vennootschap in haar belastingaangifte voor het aanslagjaar 2020 een vrijstelling ten belope van 26 000,00 euro vermelden wegens eventuele beroepsverliezen tijdens het belastbaar tijdperk verbonden met het aanslagjaar 2021 (naast code 1605 "Andere niet-belastbare bestanddelen").

Als gevolg van die vrijstelling bedraagt de belastinggrondslag niet langer 116 000,00 euro, maar 90 000,00 euro.

Ingeval de belastinggrondslag lager is dan 100 000,00 euro, zal vennootschap X tijdens het aanslagjaar 2021 naast code 1218 het bedrag van 33 664,00 euro moeten vermelden, als uitkomst van deze berekening: $10\,000,00 + 16\,000,00 \cdot (1 + 47,90\%)$.

Het percentage van 47,90 % stemt overeen met de uitkomst van de breuk met in de teller het verschil tussen de aanslagvoet van 29,58 % en de aanslagvoet van 20 %, en met in de noemer de aanslagvoet van 20 %.

Art. 8

Deze wet is niet van toepassing op bedrijven met een speciaal belastingregime of die niet in sectoren zitten die rechtstreeks door de crisis kunnen worden getroffen (beleggingsfondsen) of die van een eigen belastingregime genieten (zeescheepvaart).

Evenzo zijn, in overeenstemming met wat reeds is voorzien voor de voordelen die door de wet van ... 2020, houdende diverse dringende fiscale bepalingen te gevolge van de COVID-19 pandemie, worden toegekend, bedrijven met banden met belastingparadijzen uitgesloten van de in de wet bedoelde voordelen.

VERANTWOORDING VOOR WEGLATEN HOOFDSTUK 4

Het is niet opportuun om maatregelen te nemen om te voorzien in algemene belastingvrijstellingen voor de jaren 2021 en volgende. Dergelijke maatregelen moeten worden genomen als onderdeel van een alomvattend herstelplan en niet op een overhaaste manier gezien ze uiterst belangrijke budgettaire gevolgen en onzekere concrete gevolgen voor bedrijven in nood zouden hebben.

Le Conseil d'État a du reste exclu explicitement ce chapitre de son avis, car il ne jugeait pas cette mesure urgente¹.

Trouwens heeft de Raad van State expliciet dit hoofdstuk van haar advies uitgesloten, gezien de Raad ook niet de urgentie van deze maatregel inzag¹.

Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Hugues BAYET (PS)

¹ “En ce qui concerne les mesures inscrites au titre 2, chapitre 3, qui concernent la possibilité pour les sociétés de constituer une réserve de reconstitution au cours des périodes imposables liées à l'exercice d'imposition 2022, 2023 et 2024, force est de constater qu'aucune justification n'est fournie. On n'aperçoit donc pas clairement pourquoi il serait nécessaire d'invoquer l'urgence pour ces mesures ni pourquoi un avis à communiquer dans un délai de trente jours ne pourrait pas suffire. L'urgence ne peut par conséquent être admise pour le titre 2, chapitre 3, de l'avant-projet. Cette partie de l'avant-projet n'a dès lors pas été examinée”.

¹ “Wat de in titel 2, hoofdstuk 3, opgenomen maatregelen betreft, die betrekking hebben op de mogelijkheid voor vennootschappen om een wederopbouwreserve aan te leggen tijdens de belastbare tijdperken die verbonden zijn met het aanslagjaar 2022, 2023 en 2024, moet worden vastgesteld dat geen verantwoording wordt gegeven. Het is dus niet duidelijk waarom voor die bepalingen noodzakelijk een beroep zou moeten worden gedaan op de spoedeisendheid en niet kan worden volstaan met een advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen. De spoedeisendheid kan derhalve niet worden aanvaard voor titel 2, hoofdstuk 3, van het voorontwerp. Dat onderdeel van het voorontwerp is bijgevolg niet onderzocht”.

N° 6 DE M. VAN HEES

Art. 29

Dans l'article 194^{quater}/1, proposé, apporter les modifications suivantes:

1° dans le paragraphe 5, alinéa 1er, phrase introductive, supprimer les mots "partiellement ou";

2° dans le paragraphe 5, alinéa 1er, 1°, supprimer les mots " , dans la mesure de la valeur du rachat";

3° dans le paragraphe 5, alinéa 1er, 2°, supprimer les mots " , dans la mesure du montant du dividende";

4° dans le paragraphe 5, alinéa 1er, 3°, supprimer les mots " , dans la mesure du montant de la diminution de capital ou de la distribution";

5° dans le paragraphe 5, alinéa 1er, 4°, supprimer les mots " , ou comptabilise sous ce même poste un montant inférieur au seuil antérieurement le plus bas si cette même condition a déjà été rencontrée au cours d'une période imposable antérieure, à concurrence de la différence entre:

— d'une part, le montant du seuil précité de 85 p.c., ou le montant du seuil antérieurement le plus bas, respectivement, et;

— d'autre part, le montant susvisé du poste "620 Rémunération et avantages sociaux directs" de la période imposable qui est inférieur au seuil précité de 85 p.c., ou qui est inférieur au seuil antérieurement le plus bas, respectivement."

JUSTIFICATION

Selon l'exposé des motifs, la mesure concernant la réserve de reconstitution pour les sociétés ne devrait s'appliquer, à juste titre, qu'aux sociétés qui "maintiennent leurs capitaux propres (pas de rachat d'actions ou parts propres, de diminution de capital ou d'attribution de dividendes) et leur niveau d'emploi." Cependant, dès "le jour de l'introduction de sa déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition

Nr. 6 VAN DE HEER VAN HEES

Art. 29

In het ontworpen artikel 194^{quater}/1, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in § 5, eerste lid, inleidende zin, de woorden "of gedeeltelijk" weglaten;

2° in § 5, eerste lid, 1°, de woorden " , ten belope van de waarde van de inkoop" weglaten;

3° in § 5, eerste lid, 2°, de woorden " , ten belope van het bedrag van het dividend" weglaten;

4° in § 5, eerste lid, 3°, de woorden " , ten belope van de kapitaalvermindering of verdeling" weglaten;

5° in § 5, eerste lid, 4°, de woorden " , of onder deze zelfde post een bedrag opneemt onder de drempel die voorheen de laagste was als aan dezelfde voorwaarde is voldaan in een vorig belastbaar tijdperk, ten belope van het verschil tussen:

— enerzijds het bedrag van de eerder genoemde drempel van 85 pct. respectievelijk het bedrag van de voorheen laagste drempel, en;

— anderzijds het bovengenoemde bedrag van de post "620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen" voor het belastbare tijdperk dat respectievelijk onder de bovengenoemde drempel van 85 pct. ligt, of dat onder de voorheen laagste drempel ligt." weglaten.

VERANTWOORDING

Volgens de memorie van toelichting zou de maatregel met betrekking tot de wederopbouwreserve terecht louter van toepassing zijn op de vennootschap die "haar eigen vermogen (geen inkoop van eigen aandelen, kapitaalvermindering of dividendtoekenning) en haar tewerkstellingspeil behoudt". Nochtans zijn die voorwaarden plots niet langer van toepassing vanaf de "dag van de indiening van de aangifte die

endéans lequel l'affectation de la réserve de reconstitution est présentée" (art. 29, § 2, 4°), ces conditions ne s'appliquent soudainement plus. Une société qui aurait fait exonérer, par exemple, une bénéfice de 20 millions d'euros pour l'exercice d'imposition 2021 par le biais de la réserve de constitution, si elle introduisait sa déclaration d'impôts au 30 juin 2022, pourrait donc, un jour plus tard à partir du 1er juillet 2022, racheter pour 2 millions d'euros d'actions ou parts propres, diminuer son capital de 2 million d'euros, donner 2 millions euros de dividendes et diminuer sa masse salariale de 2 millions d'euros. L'article 29, § 5 prévoit que cette société pourrait toujours profiter d'une exonération d'impôt sur 12 des 20 millions d'euros de bénéfices qui constituent sa réserve d'imposition. Une telle société ne respecterait pas du tout les conditions, mais profiterait toujours de plus de la moitié de l'avantage fiscal. Cet amendement corrige cette erreur et annule entièrement l'avantage fiscal lié à la réserve de reconstitution pour des sociétés qui ne respectent pas les conditions.

Marco VAN HEES (PVDA-PTB)

verbonden is aan het aanslagjaar waarin de wederopbouwreserve wordt aangelegd" (ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 2, 4°). Een vennootschap die een winst van 20 miljoen euro voor het aanslagjaar 2021 via de wederopbouwreserve heeft doen vrijstellen en haar belastingaangifte heeft ingediend op 30 juni 2022, zou dus al met ingang van 1 juli 2022, welgeteld één dag later, voor 2 miljoen euro eigen aandelen mogen inkopen, haar kapitaal met 2 miljoen euro mogen vermindere, voor 2 miljoen euro aan dividenden mogen uitkeren en haar loonsom met 2 miljoen euro mogen verminderen. Het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 5, maakt het mogelijk dat die vennootschap nog steeds een belastingvermindering geniet voor 12 van de 20 miljoen euro winst waarmee de wederopbouwreserve van de vennootschap is gevormd. Een dergelijke vennootschap zou de voorwaarden dus geenszins in acht nemen, maar wel nog steeds voor ruim de helft het belastingvoordeel genieten. Dit amendement verhelpt dat euvel en voorziet, ten opzichte van de vennootschappen die de voorwaarden niet in acht nemen, in de volledige intrekking van het belastingvoordeel inzake de wederopbouwreserve.

N° 7 DE M. LOONES

(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 20

Dans l'article 194septies/1, § 1er, alinéa 1er, supprimer les mots "dans le cadre de la pandémie du COVID-19,".

JUSTIFICATION

Nous renvoyons à la question posée par le Conseil d'État (DOC 55 1309/001, p. 55) concernant la portée de cette condition. Sur la base de la réponse du délégué, il a été décidé d'abroger ces mots, décision qui a été acceptée par le Conseil d'État.

Nr. 7 VAN DE HEER LOONES

(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 20

In het voorgestelde artikel 194septies/1, § 1er, eerste lid, de woorden "ten gevolge van de COVID-19-pandemie" **weglaten.**

VERANTWOORDING

Wij verwijzen naar de vraag van de Raad van State (DOC 55 1309/001, blz. 55) naar de draagwijdte van deze voorwaarde. Naar aanleiding van het antwoord van de gemachtigde werd besloten om deze woorden te doen vervallen waarmee de Raad instemde.

Sander LOONES (N-VA)

N° 8 DE M. LOONES

Art. 20

Dans l'article 194septies/1, § 3, alinéa 4, premier tiret, insérer les mots “, et s'il n'est pas démontré que la participation est détenue pour des besoins légitimes à caractère financier ou économique” entre les mots “AR/CIR 92” et “; soit,”.

JUSTIFICATION

Dans son avis (DOC 55 1309/001, p. 57), le Conseil d'État renvoie à la jurisprudence de la Cour de justice selon laquelle, en cas de mesures fiscales de prévention et de lutte contre la fraude, le principe de proportionnalité requiert que le contribuable soit mis en mesure de produire une preuve contraire, et estime par conséquent qu'il y a lieu d'émettre une réserve en ce qui concerne le recours aux présomptions légales irréfragables en matière fiscale, dès lors que le contribuable n'a alors pas la possibilité de fournir une quelconque preuve contraire.

Lors de l'examen du projet de loi portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19 (DOC 55 1174/008, p. 11), le ministre a répondu:

“qu'il n'existe aucune alternative pour les paiements effectués aux sociétés établies dans les paradis fiscaux. Prendre une participation directe dans une société établie dans un paradis fiscal est l'une des possibilités, parmi d'autres, dont dispose toute entreprise pour opérer dans un paradis fiscal.”.

Compte tenu de la vaste jurisprudence de la Cour de justice en la matière, et pour des raisons de sécurité juridique, il s'indique que les entreprises opérant dans un pays à faible taux d'imposition ou qui n'est pas coopératif soient autorisées à fournir la preuve que leur participation est détenue pour répondre à des besoins légitimes à caractère financier ou économique, au lieu de devoir y exercer leur activité d'une autre manière.

Nr. 8 VAN DE HEER LOONES

Art. 20

In het ontworpen artikel 194septies/1, § 3, vierde lid, eerste streepje, de woorden “, en niet wordt aangetoond dat de deelneming wordt aangehouden om rechtmatige financiële en economische behoeften” invoegen tussen de woorden “KB/WIB 92” en “; of,”.

VERANTWOORDING

Het advies van de Raad van State (DOC 55 1309/001, blz. 57) verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dat bij belastingmaatregelen ter voorkoming en bestrijding van fraude het evenredigheidsbeginsel vereist dat de belastingplichtige in de gelegenheid wordt gesteld tegenbewijs te leveren, moet bij het gebruik van onweerlegbare wettelijke vermoedens in belastingaangelegenheden een voorbehoud worden gemaakt, vermits de belastingplichtige dan niet de mogelijkheid wordt geboden om enig tegenbewijs te leveren.

Tijdens de bespreking van het wetsontwerp houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie (DOC 55 1174/008, blz. 11) antwoordde de minister:

“dat er voor betalingen gedaan aan vennootschappen die in fiscale paradijzen zijn gevestigd geen alternatief voor handen is. Een rechtstreeks deelneming in een vennootschap die in een fiscaal paradijs is gevestigd is één van de mogelijkheden die een bedrijf heeft om in een fiscaal paradijs actief te zijn, naast een aantal andere mogelijkheden.”

Rekening houdend met de ruime rechtspraak van het Hof van Justitie en de rechtszekerheid is het aangewezen dat vennootschappen die actief zijn in een land met een laag belastingtarief of dat niet coöperatief is, het bewijs mogen leveren van de rechtmatige financiële en economische behoefte in plaats van dat zij op een andere mogelijkheid haar activiteit aldaar moet uitoefenen.

Sander LOONES (N-VA)

N° 9 DE M. LOONES

Art. 30 (*nouveau*)**Compléter le dispositif par un chapitre 5 intitulé:**

“Chapitre 5. Modification de la loi du ... portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19” et comprenant un article 30 rédigé comme suit:

“Art. 30. Dans l’article 7, alinéa 5, premier tiret, de la loi du ... portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19, les mots “d’exécution du CIR 92” sont remplacés par les mots “d’exécution du CIR 92 et s’il n’est pas démontré que la participation est détenue pour des besoins légitimes à caractère financier ou économique;”

JUSTIFICATION

Voir la justification de l’amendement n° 8.

Nr. 9 VAN DE HEER LOONES

Art. 30 (*nieuw*)**Het beschikkend gedeelte aanvullen met een hoofdstuk 5, met als opschrift:**

“Hoofdstuk 5. Wijziging van de wet van ... houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie” dat een artikel 30 bevat, luidende:

“Art. 30. In artikel 7, vijfde lid, eerste streepje, van de wet van ... houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie worden de woorden “tot uitvoering van het WIB 92;” vervangen door de woorden “tot uitvoering van het WIB 92 en niet word aangetoond dat de deelneming wordt aangehouden om rechtmatige financiële en economische behoeften;”

VERANTWOORDING

zie de verantwoording bij amendement nr. 8.

Sander LOONES (N-VA)

N° 10 DE M. LOONES

Art. 31 (nouveau)

Compléter le dispositif par un chapitre 6 intitulé:

“Chapitre 6. Modification de la loi du 27 mars 2020 donnant habilitation au roi d’octroyer une garantie d’État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédits et des sociétés de bourse” et comprenant un article 31 rédigé comme suit:

“Art. 31. Dans l’article 2, § 1er, alinéa 5, de la loi du 27 mars 2020 donnant habilitation au roi d’octroyer une garantie d’État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédits et des sociétés de bourse, les mots “une durée maximale d’un an” sont remplacés par les mots “une durée maximale de 48 mois”.”

JUSTIFICATION

Il y a deux mois était publiée la loi habilitant le Roi à octroyer une garantie d’État, les nouveaux crédits de soude assortis d’une garantie d’État, le fameux bazooka de 50 milliards d’euros. Les résultats ne sont toutefois pas à la hauteur des attentes. Selon Unizo, les demandes sont peu nombreuses et seuls 42 % d’entre elles ont été approuvées. Le plafond de 50 milliards semble donc loin d’être atteint, alors qu’il y a tant d’entreprises qui ont besoin de financement bancaire supplémentaire. Selon la KBC, les crédits octroyés n’atteignent que quelques centaines de millions. Les PME seraient les premières victimes de la réglementation sur la garantie bancaire, alors que ces entreprises sont précisément l’épine dorsale de notre économie.

Dans le secteur financier, on considérerait fin mars que tout le monde serait sorti de la crise en douze mois. Or, il apparaît de plus en plus clairement que ce ne sera pas le cas. Les crédits de soude peuvent être octroyés jusque fin septembre 2020 au plus tard et leur durée ne peut excéder douze mois. La réglementation relative à la garantie bancaire doit être modifiée. Dès lors que la crise durera bien plus longtemps,

Nr. 10 VAN DE HEER LOONES

Art. 31 (nieuw)

Het beschikkend gedeelte aanvullen met een hoofdstuk 6, met als opschrift:

“Hoofdstuk 6. Wijziging van de wet van 27 maart 2020 tot machtiging van de Koning om een staatswaarborg te verstrekken voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut en toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen” dat een artikel 31 bevat, luidende:

“Art. 31 In artikel 2, § 1, vijfde lid, van de wet van 27 maart 2020 tot machtiging van de Koning om een staatswaarborg te verstrekken voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut en toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, worden de woorden “een looptijd van maximaal 1 jaar hebben” vervangen door de woorden “een looptijd van maximaal 48 maanden hebben”.”

VERANTWOORDING

Twee maanden geleden werd de wet op het verstrekken van een staatswaarborg bekend gemaakt, de nieuwe overbruggingskredieten met staatswaarborg, de zogenaamde bazooka van 50 miljard euro. Maar de resultaten blijken niet optimaal. Volgens Unizo zijn er weinig aanvragen en van die aanvragen werd slechts 42 procent goedgekeurd. Het plafond van 50 miljard lijkt dus op geen enkele manier in zicht terwijl enorm veel ondernemingen nood hebben aan extra bankfinanciering. Volgens KBC zijn er maar voor enkele honderden miljoenen kredieten verstrekt. De kmo’s zouden de grote dupe zijn van de bankgarantieregeling terwijl deze bedrijven net de ruggengraat zijn van onze economie.

In de financiële sector ging men er eind maart van uit dat iedereen in twaalf maanden door de crisis zou geraken. Het wordt steeds duidelijker dat dit niet het geval zal zijn. De overbruggingskredieten kunnen tot maximaal eind september 2020 worden verstrekt en hebben een maximale looptijd van twaalf maanden. Er dringen zich aanpassingen van de bankgarantieregeling op. Aangezien de crisis veel langer

beaucoup d'entreprises ont besoin de crédits à long terme. La modification contenue dans l'amendement entend y remédier en relevant la durée maximale de douze à quarante-huit mois. Ainsi, les entreprises pourront prendre les crédits dont elles ont besoin et ces crédits seront couverts par la garantie d'État, de sorte que le secteur financier pourra à nouveau octroyer des crédits.

zal duren hebben vele ondernemingen nood aan langetermijnkredieten. Deze aanpassing wil hieraan voldoen door een maximale looptijd van 12 maanden aan te passen naar achtenveertig maanden. Zo zullen de ondernemingen de kredieten kunnen opnemen die ze nodig hebben én vallen deze kredieten onder de staatswaarborg, zodat de financiële sector weer kredieten kan verstrekken.

Sander LOONES (N-VA)

N° 11 DE MM. MATHEÏ ET LEYSEN

Art. 29

Compléter l'article 194^{quater}/1, § 2, proposé par un 5° rédigé comme suit:

"5° les sociétés qui, le 18 mars 2020, pouvaient être qualifiées de sociétés en difficulté."

JUSTIFICATION

Les entreprises qui étaient déjà considérées, dès le début de la crise liée à la pandémie de COVID-19, comme entreprise en difficulté (définie à l'article 2, § 1er, 4°/2, du CIR 92) ne peuvent pas bénéficier de l'exonération. En effet, la réglementation vise à aider des entreprises qui sont saines en principe, mais qui, en raison de la pandémie de COVID-19, rencontrent un problème de trésorerie temporaire.

Nr. 11 VAN DE HEREN MATHEÏ EN LEYSEN

Art. 29

Het voorgestelde artikel 194^{quater}/1, § 2, aanvullen met een bepaling onder 5°, luidende:

"5° vennootschappen die op 18 maart 2020 konden worden aangemerkt als een onderneming in moeilijkheden."

VERANTWOORDING

Ondernemingen die reeds bij de aanvang van de crisis ingevolge de COVID-19-pandemie een onderneming in moeilijkheden (omschreven in artikel 2, § 1, 4°/2, WIB 92) waren, komen niet in aanmerking voor de vrijstelling. De regeling is immers bedoeld om ondernemingen te helpen die in beginsel gezond zijn, maar door de COVID-19-pandemie een tijdelijk liquiditeitsprobleem hebben.

Steven MATHEÏ (CD&V)
Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 12 DE M. **LEYSEN**
(sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 20

Dans l'article 194septies/1, § 1er, proposé, apporter les modifications suivantes:

1° à l'alinéa 1er, remplacer les mots "31 décembre 2020" par les mots "31 mars 2020";

2° à l'alinéa 2, remplacer les mots "31 décembre 2020" par les mots "31 mars 2020";

3° à l'alinéa 3, remplacer les mots "31 décembre 2020" par les mots "31 mars 2020".

Nr. 12 VAN DE HEER **LEYSEN**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 20

In het ontworpen artikel 194septies/1, § 1, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in het eerste lid, de datum "31 december 2020" vervangen door de datum "31 maart 2020";

2° in het tweede lid, de datum "31 december 2020" vervangen door de datum "31 maart 2020";

2° in het derde lid, de datum "31 december 2020" vervangen door de datum "31 maart 2020".

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 13 DE MM. **VANBESIEN, CALVO ET GILKINET**

Art. 20

Dans l'article 194septies/1, § 3, proposé, insérer, entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa rédigé comme suit:

“L'exonération visée au § 1er ne s'applique qu'aux sociétés qui, au cours de la période allant du 12 mars 2020 au jour du dépôt de la déclaration liée à l'exercice d'imposition 2021 ne versent pas de rémunération variable aux personnes visées à l'article 3:6, § 3, 6°, du Code des sociétés et des associations”.

JUSTIFICATION

La mesure d'aide fiscale ne peut bénéficier qu'à des sociétés en difficulté. Une intervention financière des pouvoirs publics doit donc aller de pair avec un effort financier des hauts dirigeants de la société concernée.

Nr. 13 VAN DE HEREN **VANBESIEN, CALVO EN GILKINET**

Art. 20

In het voorgestelde artikel 194septies/1, § 3, tussen het eerste en het tweede lid, een lid invoegen, luidende:

“De in paragraaf 1 bedoelde vrijstelling is enkel van toepassing op vennootschappen die in de periode van 12 maart 2020 tot en met de dag van de indiening van de aangifte verbonden met het aanslagjaar 2021 aan de personen bedoeld in artikel 3:6, § 3, 6° van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen geen variabele remuneratie betalen”.

VERANTWOORDING

De fiscale steunmaatregel mag enkel de vennootschappen begunstigen die in nood verkeren. Een financiële tussenkomst van de overheid moet dus gepaard gaan met een financiële inspanning van de topbestuurders van de vennootschap.

Dieter VANBESIEN (Ecolo-Groen)
Kristof CALVO (Ecolo-Groen)
Georges GILKINET (Ecolo-Groen)

N° 14 DE MM. VANBESIEN, CALVO ET GILKINET

Art. 29

Compléter l'article 194^{quater}/1, § 2, proposé, par un 5°, rédigé comme suit:

"5° sociétés qui, durant la période allant du 12 mars 2020 au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition durant lequel la réserve de reconstitution est constituée, paient une rémunération variable aux personnes visées à l'article 3:6, § 3, 6°, du Code des sociétés et des associations".

JUSTIFICATION

La mesure d'aide fiscale ne peut profiter qu'aux entreprises qui sont dans une situation de besoin. L'intervention financière des autorités publiques doit donc être assortie d'un effort financier de la part des dirigeants de l'entreprise.

Nr. 14 VAN DE HEREN VANBESIEN, CALVO EN GILKINET

Art. 29

Het voorgestelde artikel 194^{quater}/1, § 2, aanvullen met een bepaling onder 5°, luidende:

"5° de vennootschappen die in de periode van 12 maart 2020 tot en met de dag van de indiening van de aangifte verbonden is aan aanslagjaar waarin de wederopbouwreserve wordt aangelegd, aan de personen bedoeld in artikel 3:6, § 3, 6° van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen een variabele remuneratie betalen".

VERANTWOORDING

De fiscale steunmaatregel mag enkel de vennootschappen begunstigen die in nood verkeren. Een financiële tussenkomst van de overheid moet dus gepaard gaan met een financiële inspanning van de topbestuurders van de vennootschap.

Dieter VANBESIEN (Ecolo-Groen)
Kristof CALVO (Ecolo-Groen)
Georges GILKINET (Ecolo-Groen)

N° 15 DE M. VAN HEES

Art. 29

Dans l'article 194quater/I, § 4, proposé, remplacer le deuxième tiret par ce qui suit:

“– que la société, entre le 12 mars 2020 et la fin de la période imposable endéans laquelle la société bénéficie de la réserve de reconstitution, n'était pas une société liée telle que visée dans l'article 1:20 de la Code des sociétés et des associations à une société établie à l'étranger et n'a pas effectué des paiements à une société établie dans un État qui est repris dans une des listes visées à l'article 307, § 1er/2, ou dans un État qui est repris dans la liste visée à l'article 179, AR/CIR 92 d'un montant total de minimum 100 000 euros pour la période imposable, à moins qu'il n'ait été démontré que ces paiements ont été effectués dans le cadre d'opérations réelles et sincères résultant de besoins légitimes de caractère financier ou économique.”

JUSTIFICATION

Le projet actuel prévoit que le montant maximal de la réserve de reconstitution se limite en principe aux pertes d'exploitation de l'exercice comptable clôturé en 2020 et avec un maximum de 20 millions d'euros. Une société dont le résultat d'exploitation de l'exercice comptable clôturé en 2020 n'est pas en pertes ne peut bénéficier du régime. Cette modalité est logique, puisque le but est de soutenir les entreprises qui ont subi des pertes pendant la crise du coronavirus. Cependant, le projet de loi semble ignorer des mécanismes importants d'optimisation fiscale. Dans sa formulation actuelle, le projet de loi contient un réel danger que des entreprises belges qui font partie d'une multinationale transfèrent, dans le but d'obtenir cet avantage fiscal considérable (exonération fiscale totale des bénéfices jusqu'à 20 millions d'euros), des recettes à des filiales étrangères par des mécanismes comme le “*transfer pricing*”, augmentant ainsi artificiellement leur perte voire créant une perte en réalité inexistante. Ce phénomène serait sans doute encore renforcé par le fait que les filiales étrangères ne sont pas soumises aux conditions par rapport aux dividendes, rachat des actions ou diminution de capital. La mesure résulterait alors sur l'inverse de ce qu'elle prône: au lieu de stimuler la solvabilité des entreprises belges, elle

Nr. 15 VAN DE HEER VAN HEES

Art. 29

In het ontworpen artikel 194quater/I, § 4, het bepaalde bij het tweede gedachtestreepje vervangen door wat volgt:

“– de vennootschap, te rekenen van 12 maart 2020 tot de laatste dag van het belastbaar tijdperk waarin ze de wederopbouwreserve geniet, geen met een in het buitenland gevestigde verbonden vennootschap was als bedoeld in artikel 1:20 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, en geen betalingen heeft gedaan aan een vennootschap gevestigd in een Staat die is opgenomen in een van de lijsten als bedoeld in artikel 307, § 1/2, of in een Staat die is opgenomen in de lijst als bedoeld in artikel 179, KB/WIB 92, voor een totaalbedrag van ten minste 100 000 euro voor het belastbaar tijdperk, tenzij is aangetoond dat die betalingen zijn verricht in het raam van werkelijke en oprechte verrichtingen als gevolg van rechtmatige financiële of economische behoeften.”

VERANTWOORDING

In zijn huidige vorm stelt het wetsontwerp in uitzicht dat het maximumbedrag van de wederopbouwreserve in principe beperkt is tot het bedrijfsverlies van het boekjaar op de afsluitdatum van het boekjaar in 2020, met als maximum 20 miljoen euro. Een onderneming waarvan het bedrijfsresultaat van het in 2020 afgesloten boekjaar geen verlies vertoont, kan geen aanspraak maken op de regeling. Die nadere regel is logisch, aangezien het de bedoeling is de ondernemingen te ondersteunen die tijdens de door het coronavirus veroorzaakte crisis verliezen hebben geleden. Het wetsontwerp gaat evenwel kennelijk voorbij aan de belangrijke fiscale optimalisatiemechanismen. In zijn huidige formulering houdt het wetsontwerp werkelijk het gevaar in dat Belgische ondernemingen die van een multinational deel uitmaken, via regelingen zoals transfer pricing inkomsten naar buitenlandse dochterondernemingen overhevelen om dat aanzienlijke fiscale voordeel te verkrijgen (volledige fiscale vrijstelling van de winst tot 20 miljoen euro), waardoor ze hun verlies kunstmatig zouden opdrijven of zelfs een verlies zouden creëren dat in werkelijkheid niet bestaat. Dat verschijnsel zou wellicht nog worden versterkt doordat de buitenlandse dochterondernemingen niet zijn onderworpen aan de voorwaarden inzake dividend, inkoop

pousserait artificiellement une partie des richesses créées en Belgique à l'étranger, en récompensant cette démarche par un avantage fiscal. Résultat: non seulement un affaiblissement de la solvabilité des entreprises, mais aussi une possible grave perte fiscale supplémentaire pour l'État belge. Cet amendement met en œuvre la seule manière d'éviter ce danger: il exclut du bénéfice de cette mesure les entreprises qui font partie d'une multinationale.

Marco VAN HEES (PVDA-PTB)

van aandelen of kapitaalvermindering. De maatregel zou dan het omgekeerde effect hebben van hetgeen wordt beoogd: in plaats van de solvabiliteit van de Belgische ondernemingen te bevorderen, zou hij een deel van de in België gegenereerde rijkdommen kunstmatig naar het buitenland doen vloeien, waarbij die demarche met een fiscaal voordeel wordt beloond. Als resultaat daarvan zou niet alleen de solvabiliteit van de ondernemingen afnemen, maar zou ook de Belgische Staat mogelijkwijs groot bijkomend belastingverlies lijden. Dit amendement beoogt concreet uitvoering te geven aan de enige manier om dat gevaar te voorkomen; het strekt er namelijk toe te bepalen dat die maatregel niet geldt voor de ondernemingen die deel uitmaken van een multinational.

N° 16 DE M. LEYSEN

Art. 20

Dans l'article 194septies/1, § 1er, alinéa 2, proposé, remplacer les mots "au 12 mars 2020" par les mots "au 31 mars 2020".

Nr. 16 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 20

In het voorgestelde artikel 194septies/1, § 1, tweede lid, de woorden "tot 12 maart 2020" vervangen door de woorden "tot 31 maart 2020".

Christian LEYSEN (Open Vld)